

SÖKAREN

NR 4

1978

PRIS 7:00 inkl. moms

Simeno från andevärlden undervisar genom ett transmedium

I Sture och Turid Johanssons hem på Lidingö hålls seanser – eller "teachings" som de hellre vill kalla det – där Sture är medium för visdom från en annan värld. På bilden ses Sture meditera för att uppnå

transtillståndet. Till höger sitter Margareta Gelin, en av sökarna – eller finnarna – kring Sture Johansson. Se sidan 2!

Simeno och gamle Ambres undervisar de sökande

En "teaching" hemma hos Sture och Turid Johansson på Lidingö

Text SM Foto Rein Välme

Sture Johansson är snickare, och denna kalla februaridag, måndagen den 13:e, har han varit på sitt jobb som vanligt. Men nu, vid 19.00-tiden, skall han förvandlas till ett medium för osynliga intelligensers visdom.

Sökaren skall göra ett reportage, och vi kommer tre man – SM, Rolf Ejvegård från Sällskapet för Parapsykologisk Forskning och Rein Välme, fotograf – och tas emot av en glad Turid och en Sture med alldeles normalsvenskt utseende och ansiktsuttryck.

– Är den killen verkligen ett medium? tänker man.

Närvarande är också Margareta Gelin från Djursholm, som tillhör visdomssökarna i kretsen kring Sture Johansson. Det var hon som i ett brev föreslog oss att skriva om Stures mediumska. För henne har det haft stor, ja livsavgörande betydelse. Hon har därigenom fått svar på många av sina frågor om livet, säger hon.

Rein sätter upp sin kamera på stativ och mäter ljuset. Det är ganska mörkt och inte så lätt att ta bilder. Blixtljus får inte användas under transen.

SM är, som vanligt, utrustad med bandspelare.

Först läses en kort bön. Därpå går Sture, med Turid vid sin sida, in i meditation, han "mediterar ner sig" till dess hans normala personlighet liksom somnar bort – fast någonting ändå blir kvar som har makt över organismen.

Det börjar rycka i kroppen på honom, han stönar litet, ena handen darrar kraftigt, och så reser han sig upp, står där kraftfullt med, som det synes, en ny personlighet, förändrade anletsdrag, och börjar tala med en främmande röst. Ögonen är slutna.

"Ni har nått slutet av denna era och går en ny till mötes. Planeten höjer sin frekvens, människobarnet höjer även sin frekvens, och för att underlätta denna övergång till den nya eran är vi här såsom förelöpare." Simeno

– Jag hälsar!

– Välkommen! säger Turid leende och ser upp mot den nyanlända gästen.

– Nå-väl, så är jag åter här.

Stämman är hög, kraftig och tydlig. Den tillhör inte en svensk snickare utan en mycket vis man, bestämd och undervisande.

Turid: – Välkommen, Simeno! Nu är det den här intervjun, som jag talade med dig om. De tar också bilder.

– Ja-väl. Kära barn, ni kan släppa den handen nu. (Turid har hållit Stures/Simenos ena hand.) Kraften är tillräcklig. Nå-väl. Jag är glad över att se er församlade. Nå-väl. Har ni några frågor till mig, så finner jag mig här.

Turid: – Ja, Magnusson har en massa frågor för tidningen Sökaren.

– Ja-väl.

SM: – Jag vill fråga dig först: vem är du, Simeno?

– Kära barn, jag har besvarat den frågan tidigare, på detta vis: Ni kan kalla oss för den eller det, vi har inte formen i tid, därför att formen i det tillstånd vi befinner oss i, är inte nödvändig. Formen är nödvändig i människobarnets rike på detta tröghetsplan, där ni förnimmer genom er femsinnesvärld. Nå-väl, vem jag är? Jag har även varit inkarnerad till denna planet vid många tillfällen. Enligt er tideräkning var det för omkring 2 000 år sedan. Vem jag är har i stort sett ingen betydelse.

Och Simeno gör en jämförelse med folk som frågat honom om färgen på Jesu mantel och storleken på hans sandaler. De har varit mer intresserade av de detaljerna än av Jesu budskap.

– Nå-väl, säger Simeno. Och Turid uppmanar SM att fråga mera.

SM: – Kan du säga vem som är universums Herre?

– Kära barn, jag må då säga att det var inga små pretentioner ni försöker belasta mig med...

Somliga närvarande nickar leende instämmande.

Simeno ger en beskrivning av vår fyrdimensionella tillvaro. Därpå

säger han: – Men därutöver har vi även någonting som ser, som är åskådare. Denna åskådare är människobarnet.

Så utvecklas en tankegång om att det är Någon som "intar information" genom åskådaren. Denna Någon betecknas som Ryttern.

– Ryttern är Gud Allmaktens förlängda arm till materian, där den intar erfarenhetsbilder från detta tröghetsplan. Ryttern är er identitet, ert jag. Er yttre form med ett namn, ett yrke och med begärs- och tankekroppar är blott en produkt av planeten. Den är ett underbart instrument med vilket ni förmedlar er ut till er omvärld. Men er identitet, ert sanna jag, finns därinnanför, inkarnerat i hjärtats lotus. Denna, Ryttern, insamlar erfarenheter från detta tröghetsplan.

– Nå-väl. Vi kan sålunda säga att åskådaren är den femte dimensionen och Ryttern den sjätte. Ryttern är en produkt av Gud Allmakten. Den är Gud Allmaktens förlängda arm till materian.

– Gud Allmakten är Skaparen, han är solens mästare, planeternas mästare i mångfald. Gud Allmakten skapade det högre andliga jaget, spegelbilder av sig själv, vilket i sin tur projekterade ned dessa Ryttere till materian, vilka intar erfarenhetsbilder från detta plan. Vi kan således säga att det högre andliga jaget är den sjunde dimensionen, och Gud Allmakten, vilken genom-syrar alltings tillblivelse, är den åttonde dimensionen.

– Antag nu att vi tar bort Gud Allmakten, de stjärnor vi ser och er egen planet, så att allt blir öde och

Fr v Sture och Turid Johansson, Margareta Gelin, Rolf Ejvegård och SM. Osynligt närvarande: Simeno.

tomt, då frågar jag er: vad finns kvar? Ni säger: ingenting. Men jag vill påstå att här finns någonting högst väsentligt. Rummet finns fortfarande kvar. Och då är frågan: vem har skapat rummet, vari allt dväljes? Jo, det finns en yttersta Kraft, som varken ni eller vi kan göra oss en föreställning om. Denna Kraft är Skaparen. Dess form är okänd, dess namn är även okänt. Men ändå finns den och är den som uppehåller livsrummet vari ni befinner er och vari er så kallade vintergata befinner sig. Denna Kraft skulle jag vilja beteckna som universums Härskare, ty det är genom Hans tanke som ni är manifesterade.

SM: – Simeno, kan du säga något om meningen med människans liv?

– Ja-väl. Kära barn, vi kan säga så här: i begynnelsen var allt öde och tomt. Allmakten låg vilande, medveten men omedveten. Det fanns ingen rörelse i rummet, allt var tyst och stilla. Det fanns ingen orsak, det fanns ingen verkan.

Ibland är det inte lätt att förstå vad Simeno menar; så här säger han som en direkt fortsättning av det nyss återgivna:

– Någonstans har en evolutionskedja nått sin kulmen. Där kommer uppinkarnerande till detta rummet solens mästare, planeternas mästare i mångfald, och samtidigt med

dessa uppinkarneras Kraften. Solens mästare formar av kraften sin hydda. Likaledes planeternas mästare formar även de av denna kraft sin hydda, såsom nu symboliskt sett, såsom gasform till plastisk form och så småningom förtätas till mineralisk form.

– När således dessa solens mästare, planeternas mästare inkarnerade upp till detta rummet, hände detta: av orsak blev en verkan. Gud Allmakten, vilken tidigare låg vilande, medveten och omedveten, skapade detta högre andliga jag, vilket i sin tur projekterade ned till material, till gasform, till den plastiska formen och så småningom till mineralisk form dessa Ryttnare, vilka intar erfarenhetsbilder.

– Ryttnarna inkarnerar ner till mineralet men inte i det. De inkarnerar ner och intar erfarenhetsbilder av planeten, denna levande organism, vilken är ett liv i sig själv, en tjänande ande, vilken står till buds med uttrycksmedlen.

Simeno förklarar att Ryttnaren sedan inkarnerar ner till växtrikena och besjälade växter. Den inkarnerar inte i dem utan till dem. Där intar Ryttnaren erfarenhetsbilder. Därefter inkarnerar Ryttnaren till djurrikena, men inte i dem, och besjälade djur. Och därefter står planeten till buds med den sista uttrycksformen, nämligen människobarn i

vardande, där Ryttnaren för första gången inkarnerar i köttet, i hjärtats lotus.

– Men människobarnet i formen är blott en produkt av planeten, ingenting annat. Kroppen är ett lån och en cellisk produkt från er jord, och när den har tjänat ut, återgår den till planeten.

*

Följande har antecknats inom gruppen kring Sture Johansson:

"Låt oss acceptera att i varje människobarn finns nerlagd en gnista av Gud som ger livet och som är drivkraften till liv. Denna gnista, som vi kallar Ryttnaren, vandrar från liv till liv i ständigt nya uttrycksformer och är er sanna identitet. Detta odödliga jag bor i er kropp som vi kan likna vid ett instrument, utrustat med underbara förmågor."

Vidare:

"I ungdomen gläder sig människan åt livet, men efterhand som tiden rinner undan, börjar hon frukta livet genom sin fruktan för döden. Om människobarnet medvetet kunde fatta att hennes kropp med alla dess sinnen och medvetandebilder inte är hon själv utan blott ett lån som hon lämnar tillbaka, skulle rädslan för livet och det ni

kallar döden försvinna."

Följande tankegångar, ungefär, utlades vid Sökarens reportagebesök. Men här återges de i en något redigerad version, tidigare utskrivna inom gruppen.

"Låt oss symboliskt sett likna detta rum vid livet. Vid födelsen kommer ni in genom ena dörren och alla välkomnar er och tar hand om er. I och med födelseögonblicket blir ni ständigt matade med uppgifter och informationer om och av er omvärld. Ni blir utsatta för en inlärningsprocess, en beskrivning av den värld ni fötts in i. Från att ha varit en beskrivning övergår den snart till att bli en realitet. Beskrivningen blir *det kända*. Det okända, som ligger utanför er trånga femsinnesvärld, blir mystiskt och verklighetsfrämmande.

Så går ni genom rummet och upplever puberteten, den svåra frigörelsen från präglingen, medelåldern och så småningom närmar ni er den motsatta dörren. Era medmänniskor kanske drar sig undan och frågar: 'Vart går han?' Men ingen frågar: 'Var kom han ifrån?'

Ni går ut genom dörren och lämnar kroppen kvar. Detta instrument, vars like inte finns och som ni kallar människa, ligger kvar som ett tomt hus utan ägare. Det ni ser som jaget med sitt namn, yrke, kropp, sin identitet är blott det yttre jaget – skalet med sinnevärlden och medvetandebilderna.

Ert sanna, odödliga inre jag, gudagnistan, inkarnerar vidare till ett nytt liv i ett nytt skeende. Liv är förvandling."

*

Här har endast kunnat ges några smakprov på Simenos undervisning. Vi ställde alla tre frågor till Simeno och till "gamle Ambres", som en stund tog över instrumentet. SM och Rein Vålme fick bli redan på sin närmast föregående inkarnation – vilket är mycket sällsynt. Dessa frågor brukar avfärdas med att "vi söker sökare, inte fenomenjägare".

Genom annat medium har SM fått annorlunda besked. Men så här ansåg Ambres:

– Du är inte okänd i dig själv. Men du har varit inkarnerad till denna planet ett antal gånger. Men dessförinnan, kära barn, har du inkarnerat från ett annat system in till detta. I din sista inkarnation befinner du dig i slutet av året 1700 (slutet av 1700-talet?) i Italien. Vill du ha ditt namn under denna tid?

Ditt namn var då Marcelli Renè.

*

Det var i november 1976 som Sture Johanssons transmediumskap började. I dag har gruppen kring honom från omkring 80 kassettband sammanställt svar på frågor om Gud, skapelsen, döden, livsfilosofi, meditation, flygande tefat m m. Svaren finns i tre stencilerade häften.

Margareta Gelin berättar: – Frågarnas skara växer lavinartat. I helgen var Turid och Sture i Göteborg och hade en teaching för 100 personer. I morgon kväll har Sanningssökarna (en spiritualistisk förening) bokat tid. Ständigt samlas grupper av varierande storlek, och det mesta tas upp på band.

*

Ingen skall tro att det här är bluff. Det är inget skådespeleri av mediet, utan ett äkta paranormalt fenomen. Sture är själv inte medveten om vad som sägs under transen. – Men hur skall det som sker uppfattas?

Under bilfärden hem utväxlar Rolf och jag skeptiska tankar rörande transfenomen. Vi anser att det knappast finns orsak att söka transtalets förklaring utanför mediet. Det är sannolikt i mediets eget inre som allting äger rum, medan den normala personligheten "so-

ver". Men även om jag inte tror att Simeno och Ambres existerar som självständiga väsen, utan troligen är så kallade sekundära personligheter från mediets eget psyke – vilket också parapsykologer brukar anse om transfenomen – så tycker jag att den filosofiska utläggningen delvis är djupsinnig, fastän ibland språkligt oklar.

Jag hoppas att jag i mitt referat har gjort "Simenos" visdom rättvisa. (Och kanske han rentav har respekt för ärligt tvivel?)

*

Margareta Gelin upplyser att flera gånger har frågan ställts till de intelligenser som kommer genom Sture, om de är sekundära personligheter. Svaret har alltid blivit att de definitivt är självständiga varelser, som använder Stures organism för att tala till människor. Turid säger att de har övervägt om det kan röra sig om övermedvetande eller bipersonligheter men att de ändå har bestämt sig för att lyssna till "denna kunskapskälla som aldrig tar slut".

*

Telefon till Sture och Turid Johansson: 08/767 59 14 kl. 10.00–11.00 vardagar.

Efter seansen har Sture återfått sitt normala jag. – 1974 utkom på Larsons förlag hans bok "Resan till ljuset", i vilken han berättar om hur han trätt ut ur sin fysiska kropp och, tillsammans med sin hustru, fått besöka de astrala världarna, där varelserna skapar sina omgivningar med sin egen tanke. Där träffade han för första gången Simeno. Det var innan transmediumskapet började.

HÄLSANS HUS

Foto Rein Vålme och Leif-Tage Larsson

Hälsans Hus i Stockholm är nu inne på sjunde året av sin verksamhet. Först var det beläget i Gamla stan, men nu är adressen Fjällgatan 23 A på Söder.

Primus motor har från starten varit Agne Windmark, frisksportaren, vegetarianen, idealisten, som en gång i tidernas början tog hem Are Waerland till Sverige och var redaktör för *Frisksport* under pionjärtiden. Därefter gjorde han bl a under några år *Vegetarianen* (som nu heter *Hälso-Nytt*) och spred hälsoböcker genom Reformförlaget.

Windmark berättar:

– Hälsans Hus bygger på en idé av ungdomsvännen och hälsokämpe Bölje-Sven Johansson. I sitt häfte *En idé, en strävan, ett mål* beskrev han, 1951, vad han kallade "Ungdomsborgen", som skulle vara ett centrum för ungdom "där det bästa inom dem kan få skapande utlopp". Vidare: "Där skall finnas möjligheter till idrott och uppbyggande träning, motion och lek, musik och sång, hälsosam servering, film- och teaterföreläsningar, föredrag, diskussioner och andakt. – När sådana ungdomsborgar börjat växa upp till betryggande antal – i städer, byar och köpingar i vårt land och lite varstans i världen behöver vi inte längre vara rädda för världskrig och ungdomsbrottslighet."

– Bölje-Sven (som en gång varit sjöman) var min vän. Kort tid efter det att hans häfte, som jag hjälpt honom utforma, kommit i tryck gick han bort – i blomman av sin andliga kraft. Det var som om en storfura i skogen fallit. Jag stod där med hans häfte i handen – och en väns vision, som pockade på förverkligande.

– En av Bölje-Svens bästa vänner, Gunnar Hedfors, en gång omtyckt ordförande i Frisksportförbundet, anslöt sig till uppgiften – liksom Ernst Killander, legendarisk idrotts- och ungdomsledare. Tillsammans beslöt vi att använda arbetsnamnet Hälsans Hus på projek-

tet för att ge det en vidare syftning. Samtal med byggmästare, tomtägare och finansborgarråd visade att kostnaderna för ett husbygge torde tangeras 20-talet miljoner kronor – vartill förstås skulle komma utgifter för personal och drift.

– Min plånbok var ganska mager, men en annons i DN kunde den klara. Den infördes 7 juni 1971 och såg ut så här:

"Det viktigaste i Hälsans Hus som annorstädes är sådant som ingenting kostar. Vänlighet, glädje, jäktfrihet, tolerans skall ständigt genomströmma huset, kringgådda varje besökare – utan åtskillnad – och skapa en bestående anda av trivsel. Generositet och vänlighet smittar av sig. En sådan anda kan endast växa fram där roten och kärnan är frisk, d v s de ansvariga

Idealister! Praktiskt folk!

Vem vill hjälpa oss — ekonomiskt, "lokalt",
socialt — att förverkliga tanken på

Hälsans hus

där allt det bästa som hälsorörelsen andligt och kroppsligt representerar får sitt forum? Vi börjar i Stockholm i liten skala med ca 300 kvm bottenplan. Var? Skriv till Arbetsgruppen för Hälsans hus, Box 16186, 103 24 Stockholm 16. Upplysningar per tel.: 08/766 26 82/Agne Windmark.

– Sökandet gav kontakt med stadsarkitekt Lars-Håkan Stråge, en praktisk idealist med förankring inom antroposofin. Han kunde snart ge tillkänna att han "hittat" ett ledigt 1600-talshus i kvarteret Medusa i Gamla stan. Det hade en gång, vid sin middagshöjd, fungerat som Vårdshuset Blå Örnen men småningom sjunkit ned till järnlager med decimeterdjupt lager av damm och rost.

– Kommunen gav förmånligt hyreskontrakt på fem år, om vi själva röjde upp och reparerade. Frivilliga krafter strömmade till hjälp – en byggbas som Åke Mo-brandt, en senig pensionär som Sune Hjelm, och flera andra. Föreståndare blev praktflickan och psykologen Elin Åbom, som hjälpte till att utforma normerna för Hälsans Hus, vilka slutar så här:

äger den och beflitar sig om att ständigt förnya den. Detta är en svår uppgift, det medges, men den blir lättare att klara om man till vägledning tar det enkla motto, som ungdomsvännerna Ernst Killander och Sven Johansson i sitt liv förverkligade: 'Vi är till för att tjäna varandra' – vilket också är en ofrånkomlig kosmisk sanning."

– När femårskontraktet i Gamla stan gick ut hösten 1976, slussade Lars-Håkan Stråge Stiftelsen Hälsans Hus längs Katarinavägen upp till före detta Stigbergets sjukhus på Fjällgatan, en av Stockholms vackraste gator med underbar utsikt över Strömmen, Gamla stan, Skeppsholmen och Djurgården.

– Huset, som är byggt 1886, var till en början elevhem för Schartaus handelsgymnasium och blev sedan radiumhem och så kallat

Agne Windmark i dörren till Hälsans Hus. Foto: Leif-Tage Larsson.

C-sjukhus, d v s sista etappen för obotligt sjuka.

Tack för den historieskrivningen, Agne Windmark! Men hur finansieras nu Hälsans Hus?

— De löpande utgifterna finansieras i stort sett genom de hyggliga hyror man tar ut från hyresgästerna. Men medel till reparationer och underhåll av gemensamma utrymmen får anskaffas på annan väg. Visserligen bidrar frivillig arbetskraft, men färger, virke och annat material kostar pengar, när sammanlagt 1 560 kvm skall renoveras. Därför behöver Stiftelsen Hälsans

Hus vädja till intresserade meningsfränder om bidrag, som kan sättas in på dess postgiro 70 62 60-7. Frivillig arbetskraft för vakthållning, telefonpassning, reparationer behövs också, en meningsfylld uppgift för positiva pensionärer och för ungdom som insett att den högsta form av yoga som vi kan ägna oss åt är att på rätt sätt tjäna våra medmänniskor. Titta in till intendenten Leif-Tage Larsson tisdagar och torsdagar!

Ordföranden, Agne Windmark, träffar man säkrast lördagar 11.00–14.00 i arbetstagen. Per telefon 08/766 26 82 nås han ganska ofta.

FÖRENINGEN FÖR PSYKOBIOFYSIK

Den livaktiga Föreningen för Psykobiophysik har tre rum två trappor upp. Den stödjer och informerar om forskning kring hittills okända samband mellan psyke, biologiska organismer och fysisk materia. Där finns laboratorium för experiment – som mest ungdomar håller på med – samt ett bibliotek.

Till psykobiophysik, som är ett nylanserat begrepp, räknar man sådana ämnen som parapsykologi, healing, kirlianfotografering, pyramideffekten, slagrute fenomenet, biorytmer, akupunktur m m. Föreningen anordnar föredrag – med ofta mycket högt kvalificerade föredragshållare – och diskussionsträffar, utger tidningen *Medium för Psykobiophysik* och ett *Informationsblad*. Den vill "bidra till en bättre förståelse för människan och den värld i vilken hon lever" men vill också verka mot "vidskeplighet i alla former, såväl okritiskt tänkande och blind tro som motsatsen okritisk misstro" och står för en seriös, tvärvetenskaplig forskning. Telefon onsdagar 19.00–21.00: 41 23 66.

FRISKSSPORTARNA

En trappa upp har frisksportklubbarna Järnringen och Hälsans Ungdom sina rymliga lokaler: luftigt bordtennisrum, kontorsrum och stort klubbрум. Här dras ritningarna just upp för vårens och sommarens friluftaktiviteter: läger, resor, utflykter och kanotsport m m. I början av vårsäsongen har Hälsans Ungdom arrangerat två vegetariska matlagningskurser under Lilian Larssons ledning. En fotocirkel arbetar i eget fotolabb på torsdagarna i Hälsans Hus. Gotland runt på cykel blir ett populärt evenemang för ungdomar från 15 år och uppåt, 26 juni till 2 juli. Upplysningar bl a genom Mats Englund tel. 42 75 22.

Lördagar står Hälsans Ungdom för den vegetariska serveringen i trappan upp i Hälsans Hus från kl. 14.00. Samtidigt hålls deras Bokmarknad – stans största i hälsoböcker – öppen ända till kl. 22.00. På lördagar är det liv och rusch i "frisksportvåningen", med inslag av föredrag, frågestunder, fototräffar och annat trevligt! Då är alla intresserade välkomna.

STADSMILJÖGRUPPEN

I frisksportarnas grannskap håller Stadsmiljögruppen till. Den är en sammanslutning som vill skapa opinion för en mera balanserad och människovänlig stadsmiljö, och den

arbetar genom utredningsverksamhet, informations- och debattskrifter, uppvaktningar hos myndigheter samt föredrag och debatter.

Under 1977 har Stadsmiljögruppen uppvaktat Naturvårdsverket angående blytillsatser i bensin, vilka man kräver skall förbjudas. (Bra!) Annat som man verkar för är att viss äldre bebyggelse skall bevaras, såsom Gasklockan vid Vinterpalatset. Man anser att gångtrafik bör ha företräde framför all annan trafik, och man arbetar för cykelns berättigade plats i dagens trafik, för kollektivtrafikens förbättring och prioritering och för att privatbilmiljö och tung lastbilstrafik skall begränsas i stadsdelskärnorna. Man vill att storstadsområdenas tillväxt skall dämpas.

En tidning, *Miljöjournalen*, utges. Telefon onsdagar 18.00–20.00: 43 58 10.

AKTIONSGRUPPEN STOPPA RUSDRYCKERNA

Rusdryckshanteringen är ett sabotage mot vårt samhälle, ett brott mot mänskligheten och ett slags förtryck som håller människor i slaveri. Det säger man inom Aktionsgruppen Stoppa Rusdryckerna, där man också framhåller att alkoholen är huvudorsaken till brottslighet, nedbusning, sedeslöshet, skilsmässor, självmord, trafikolyckor, utslagning och mycket annat elände. Alkoholen dödar tusentals människor årligen i vårt land och förorsakar svårt lidande för hundratusentals andra. Så det är en ofrånkomlig plikt för varje ansvarskännande människa, anser man inom aktionsgruppen, att kräva stopp för tillverkning och försäljning av spritdrycker.

För att nå sitt mål, totalförbud, har aktionsgruppen en namninsamling. Intresserade kan skriva till Aktionsgruppen Stoppa Rusdryckerna under adress Box 15042, 104 65 Stockholm.

MARTINUS INSTITUT

En trappa upp håller också Martinusvännerna till med bl a ett snyggt inrett rum för studiecirkelverksamhet.

"Martinus är en dansk författare, född 1890, som på grundval av osedvanliga, intuitiva förmågor har framställt en universell världsbild, som omfattar det yttre fysiska och det inre psykiska universum i en alltomfattande helhet. Människan betraktas som en evig livsenhet, som i sin nuvarande utvecklings-epok från djur till människa är i

Hos Föreningen för Psykobiophysik sysslar man bl a med telepatieexperiment.

Hälsans Hus intendent Leif-Tage Larsson i bokbaren.

färd med att lära livets fundamenta-lagar för att kunna bli ett osjälviskt, skapande väsen: en riktig människa. Denna utveckling är primärt en verkan av livets eget tal i form av det dagliga livets erfarenheter. Den högsta formen av upplevelse, 'kosmiskt medvetande', är att uppleva universum som ett alltomfattande gudomligt väsen, som omfattar varje individ med en obegränsad omsorg och kärlek." Så sägs i en folder.

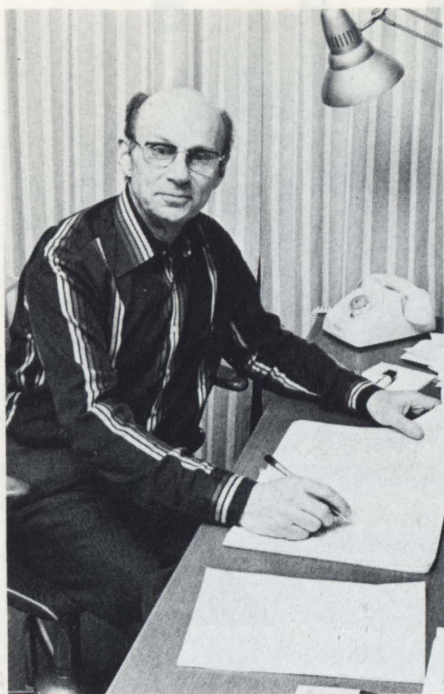
Stiftelsen Martinus Institut har till ändamål att sprida kunskap om Martinus kosmologi. Man anordnar föredragsturnéer, studiecirklar, weekendkurser på olika platser. – En tidning, *Kosmos*, utges. Telefon 42 40 58 torsdagar kl. 11.00–16.00

FÖREDRAGSSAL

Den rymliga föredragssalen en trappa upp står öppen för alla ideella, rökfria grupper och föreningar. Hit kommer bl a Findhorn-vänner, parapsykologer, yogier, indiska swamier, frisksportare, djurvänner, vegetarianer, biologiska läkare och naturläkare – en brokig samling alltså.

Ur den närmaste tidens program:

- 6 maj: Agne Windmark talar i ämnet "Varför jag är vegetarian". 19 30.
- 13 maj: Tony Eckardt från Föreningen för Psykobiophysik håller föredrag om psykobiophysiska fenomen och visar stillfilmen "Ny forskning för ny tid". 19 30

Anders Gernandt på sitt kontor, i hälsans tjänst.

HÄLSOFRÄMJANDET

Tv i bottenvåningen har Hälsöfrämjandet i Stockholm två trevliga rum med utsikt över Strömmen. Expeditionen är öppen tisdagar 9.00–11.00 och 18.00–20.00. Klubbens hälsoinformatörer träffas onsdagar kl. 18.00 till 20.00 Telefon 41 65 69.

Hälsöfrämjandets mål har uttryckts så: "Biologisk trygghet, dvs en normal livsmiljö med ren luft, rent vatten och en giftfri, fullvärdig lacto-vegetabilisk föda". – Som alla väl vet bygger föreningen på arvet efter pionjären Are Waerland. Man har ett rikt program för träffar, föredrag, matlagningskurser m m som kan fås vid hänvändelse till expeditionen.

SAMBIOS HÄLSOKOSTRÅDET

Närmaste granne till Hälsöfrämjandet är förre riksdagsmannen Anders Gernandt, som – enligt Windmark – mer och mer blivit ett vänligt centrum i huset. Han representerar bla SAMBIOS, Samarbetsgruppen för Biologisk Hälsö- och Sjukvård, som tillkom för några år sedan genom att personer som intresserade sig för biologisk medicin, alternativa terapimetoder, naturenlig föda m m samlades till några sammanträden i Riksdagshuset. SAMBIOS arbetar i nära samverkan med Hälsokostrådet, där olika

organ inom hälsörörelsen – bla Hälsöfrämjandet – ingår. F n arbetar Gernandt med ett kompendium som omfattar kostfrågor, näringsfrågor, terapimetoder, hälsohemmen m m. "Det finns ju många olika böcker i dessa ämnen", säger han, "men inte något sammanfattande verk som kan användas i studiecirklar m m. Kompendiet beskriver företeelser som det som räknas till vegetarism, naturläkemedel och naturmetoder samt hälsohemmen. Vikten av att äta rätt betonas."

SAMBIOS verkar bla för att samhället med hälsa skall förstå "ett tillstånd där människan som helhet fungerar väl i sin totala yttre och inre miljö". SAMBIOS vill att sjukdomsförebyggande och hälsofrämjande åtgärder skall vidtas för att skydda människorna, varvid allt skadligt motverkas och människans egna biologiska och psykologiska skyddsmekanismer stärks. – Ja, det var några exempel ur den mycket angelägna målsättningen.

EVERT KRING, KARIN KRING

I bottenvåningen finns också naturläkaren, naprapaten Evert Kring. Han behandlar rygg-, nack- och ledbesvär med sådana medel som manipulation, elektroterapi (som ökar blodcirkulationen) och/eller massage. De vanligaste massageformerna är reflexzonsterapi (massage under fotsulan) och bindvävsmassage.

Naprapati betyder "korrigering av orsak till lidande". Vid ryggbesvär testar naprapaten varje enskild kotas rörlighet och registrerar smärtförmågor, lokaliserar skadan och fastställer typ av skada – allt enligt Naprapathic School.

Karin Kring arbetar med biologisk hudvård. Det rör sig om "en grundlig hudrengöring och cirkulationsbefrämjande massage", vilken ingår i ansiktsbehandling och "gör nytta både in- och utvärtes". En hudterapeut "strävar efter att återställa hudens normala balans". Den biologiska hudvården använder naturliga och milda preparat, såsom vegetabiliska oljor och krämer med örtextrakter, olika sorters mjöl och téer.

I samband med hudbehandlingen talar Karin ofta om kostfrågor och vegetarism, som det finns stort intresse för i dag. I sommar anordnar Evert och Karin fasteveckor på Östgården i Stallarholmen mellan Mariefred och Strängnäs. Telefon 44 12 91.

BERNDT NILSSON, INGVAR MELLQUIST

Berndt Nilsson arbetar med irisdiagnostik och klassisk homeopati, dvs den högpotenta homeopatin, där läkemedlen ges i mycket stark uttunning. Han samarbetar med naprapaten Evert Kring och akupunktören Ingvar Mellquist, den sistnämnde elev av välkände Stefan Kosic. (Ingvar Mellquists telefon: 44 20 48.)

Homeopatin, som grundades av den tyske läkaren Samuel Hahnemann (1755–1843) bygger på "likhetsprincipen" och "potentieringsprincipen". Den anser att "lika bör botas med lika", dvs att ett sjukdomssymptom botas eller lindras med ett sådant läkemedel som hos friska människor framkallar detta symptom.

Inom den allmänna homeopatin innehåller de uttunnade läkemedlen fortfarande något av den ursprungliga substansen, men inom den klassiska homeopatin är uttunnningen så stor att läkemedlen inte innehåller en enda moleky av det aktivaämnet. Man anser att ju större uttunnningen är, desto bättre verkar medicinen. Uttunnningen kallas potentiering.

Vid irisdiagnostik granskar man ögats iris för att komma sjukdomar på spåren.

Berndt Nilsson ger också undervisning i irisdiagnostik och homeopati. Telefon 40 76 73.

Karin och Evert Kring. Hon tar hand om huden, han om kotorna. – Den 20 maj, 19.30, håller hon föredrag i Hälsans Hus om "kroppens största organ huden".

WHITE EAGLE LODGE

I ledningen för White Eagle Lodge, svenska avdelningen, står Aina Kinde, som säger att "vi vill lägga grunden till den nya tidsåldern genom att leva ett sunt liv i kärlek, god vilja och broderskap".

White Eagle Lodge är en engelsk religiös stiftelse, som startades 1936 i London. Andakt, meditation, kontakt- och avståndshelande, konserter och föredrag är några av rörelsens aktiviteter. Musik och astrologi betyder mycket. Man vill återupprätta "den gamla visdomsläran", som man anser är grunden för alla tidigare religioner, även kristendomen. Enligt den är livet på jorden inte slumpartat och godtyckligt utan står under en andlig lag som styr universum.

Aina säger att undervisningen har till syfte att hjälpa oss förstå och leva i harmoni med andliga och fysiska lagar. "Vi måste också lära oss den verkliga betydelsen av kärlek – inte så mycket kärleken mellan vänner utan den kärlek som är universums skapande princip. Vi skall använda den så att den blir en levande tro, en handlingens religion." Aina omtalar också att medlemmarna i White Eagle Lodge så småningom blir vegetarianer, eftersom de avskyr allt som innebär lidande för djur.

Telefon: 49 74 20.

BRITT-LOUISE NORDVALL

Britt-Louise Nordvalls verksamhet i Hälsans Hus kan sägas vara ett komplement till de olika former av kroppslig vård som tillhandahålls i huset. Det finns ju ett behov av själslig vård också!

En av hennes vänner berättar:

"Britt-Louise Nordvall arbetar i den andliga kraften och med en mycket känslomässig kontakt med sina medlemmar. Detta frammanar de rätta orden då de verkligen behövs. Det grundar sig på sann kärlek till medlemmarna och viljan att väcka förmågan att på ett positivt sätt använda sina egna resurser till att ge en ny inriktning av sitt liv. Ofta leder detta till ett nytt, ljusare synsätt och en ny förståelse för den djupa meningen med livet. Att på detta sätt få 'tala ut' med en förstående medlemmarna tycks vara ett mycket stort behov hos dagens pressade människor, och för detta ändamål har Britt-Louise ställt sin tid och kraft till förfogande."

Telefon: 40 90 89.

VEGETARISK RESTAURANG

I Hälsans Hus finns även en välbesökt vegetarisk servering, öppen måndag–fredag 11.00–19.00. Där kan man få välsmakande varmrätter och god, nyttig råkost. – Man kan dessutom köpa en del hälsolitteratur och andlig litteratur, samt några läsvärda tidskrifter. Telefon 42 75 22.

*

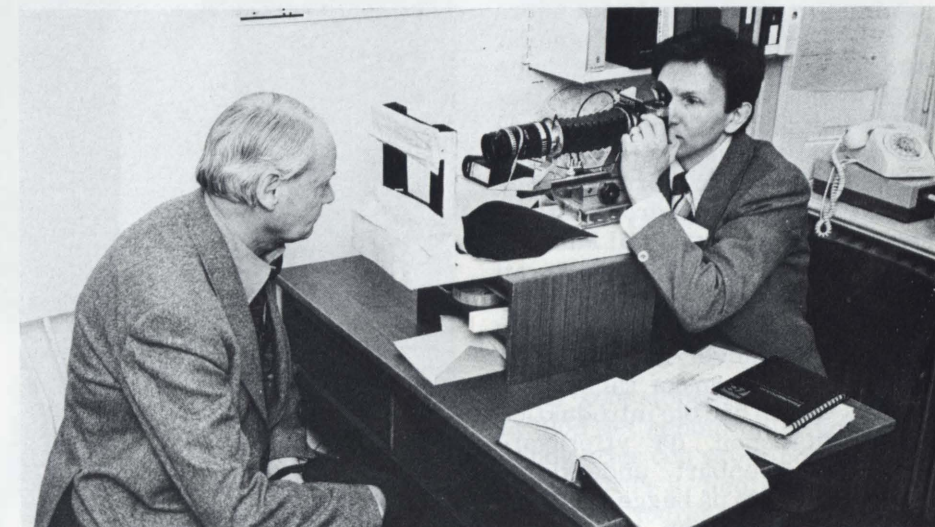
Hälsans Hus har också en resanderumsvåning för rökfritt folk. Bokning per telefon 42 75 22, samma som restaurangen.

Tisdagar och torsdagar 12.00–13.00 svarar Hälsans Hus intendent, Leif-Tage Larsson, på kansliets telefon 41 54 94. Han upplyser om program, hyr ut föredragssalar etc.

Adress: Hälsans Hus, Fjällgatan 23 A, 116 45 Stockholm. Närmaste tunnelbanestation är Slussen.

Britt-Louise Nordvall i sitt samtalrum.

Berndt Nilsson arbetar bl a med irisdiagnostik. Patientens öga fotografieras med specialkamera.

En sammankomst hos White Eagle Lodge. Aina Kinde i bildens mitt.

HO – en sån meditation!

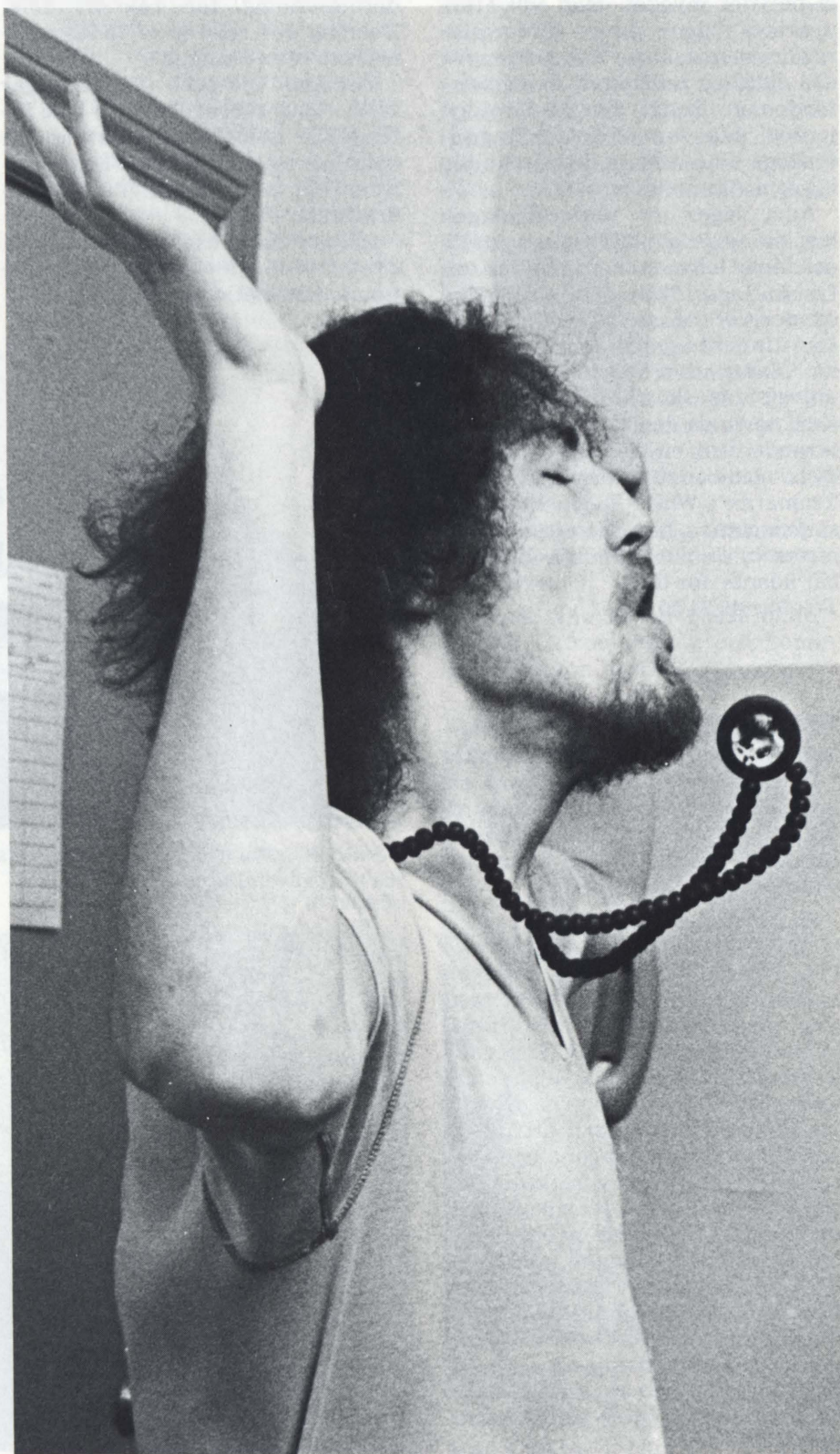
Sökarens speciellt utsände mediterar

Råkar du gå förbi Sveavägen 112 i Stockholm, så bli inte förvånad om du väcks i dina slumrande tankebanor av HO-meditatörer, som håller till i Dramastudion i källaren. För där mediteras det så det hörs!

Meditation – bara ordet framkallar tanken på tystnad, stillhet och en yogi med korslagda ben framför en solnedgång. Men nu skulle jag lära mig en ny meditationsteknik, HO-meditation. För min inre syn såg jag mig själv sitta bland andra meditatörer och ljuda HO ungefär som jag brukar använda AUM-mantrat. Den illusionen nagades betydligt i kanten redan då jag hängde av mig ytterrocken. En av de andra meditatörerna nöjde sig inte med det utan drog också av sig byxorna och skjortan! Min första tanke var, att det nog är ett mycket litet och varmt rum vi kommer att sitta i, så jag tog av mig min tjocka pullover. Jag gick fram till en av de svenska sannyasins, Hari Deva, och bad om introduktion till meditationen, då ytterligare deltagare i enbart underkläder trängde sig förbi på bägge sidor. Jag började knäppa upp skjortknapparna. Tydligt var jag inte den enda nykomlingen. En flicka kom också fram till oss och Hari Deva började förklara:

– HO-meditationen skiljer sig helt från andra meditationsformer. Ni börjar med att andas intensivt, häftigt och djupt genom näsan. Ni ska stå hela tiden och helst koncentrera er på utandningen. Hjälp till att andas med hela kroppen och rör den som ni vill. Andningen pågår i 10 minuter. Andas tills ni får signal att bryta och släpp all kontroll, hoppa, skrik, gråt och gör vad ni vill men utan att skada något eller någon.

– Efter ytterligare 10 minuter börjar vi med HO-mantrat. Hoppa upp och ned med utsträckta armar och försök låta ljudet komma härifrån strax under naveln. Ljudet sätter fart på vårt lägsta chakra som har med sexregionen att göra. Det driver upp energin genom

Hari Deva demonstrerar HO-delen av HO-meditationen.

HO-meditation, HO-delen.

ryggraden och stimulerar krafttillflödet.

– På en given signal kommer vi sedan att stanna. Bli då stående exakt i den ställning som ni befinner er i. Var medveten om vad som händer. Försök att hela tiden vara i nuet. Känner ni obehag i en böjd arm, så bli ett med obehaget. Låt tankarna komma och gå. Denna meditationsdel tar 15 minuter och därefter kommer meditatativ musik. Dansa, rör er spontant, känn att ni lever, var tacksam och ödmjuk inför universum. Upplev spontant!!!!

Nu åkte skjortan och byxorna av, här var det ju fråga om ett träningspass i meditation! Vi blandade oss med de andra lätt klädda i den vitkalkade källaren. Bindlar delades ut för att underlätta koncentrationen, och jag band för mina ögon. När man blir van går det lika bra att blunda. Ljuset släcktes i lokalen, en rytmisk musik startade, och vi började att andas häftigt genom näsan. Ganska snart tappade jag rytmen men fann den snabbt igen bland andra svettiga kroppar i mörkret. Jag märkte att hjärnan snabbt tömdes på tankar och att andningen blev det väsentligaste. Plötsligt bröt ett helvetiskt oväsen ut. Ja, jag kan nog inte beskriva det på annat

sätt än så. Skrikande, klagande och svärande kroppar skuttade än hit än dit. Jag gluttade genom bindeln. Några låg krälande på golvet, andra stod fixerat orörliga. Efter ett tag började jag att skrika själv. Jag kom på saker som t ex den där jäkla bildrullen, åt helsike med hela bildsamhället! Sedan följde andra häftiga uttryck och därefter kände jag en spontan glädje över att få skrika. Sen blev jag hes, satte mig ned, skrek åt dom andra att hålla käften. Fast ingen lyssnade förstås. Men jag var glad för det. Tänk att få skrika "håll käften" åt en massa personer, kalla dom vid alla upptänkliga namn, och ändå slippa ta konsekvenser!

HO, HO, HO, HO, HO, HO, HO, HO ljudet det nu och jag var snabbt på benen, sträckte på armarna och försökte ho från naveln. Mina redan ansträngda stämband släppte ifrån sig hö, hö, hö. Jag försökte lyssna på dom andra, sa dom verkligen HO? Ifrån naveln? Jag kände efter, andades in och HO! Där satt det HO, HO, HO, HO...

Svetten blandade sig med de transcendentala ångorna. Sinnet tycktes upphöra att fungera utom på det motoriska planet, och då med att ideligen påminna min

kropp om att den inte var van vid att hoppa och skutta som jag gjorde nu.

Där kom stoppet! Stanna där du är, ljudet genom min hjärna. Jag kände efter och skönt nog var bägge armarna i nedfällt läge och kroppen i lodrät ställning. Halsen kändes ansträngd och tankarna virvlade omkring som höstlöv. Ett och annat löv tog jag tag i och skärskådade. På ett stod det "kan detta kallas meditation?". Ett annat löv virvlade förbi med texten "varför inte?". På ett stort orange-färgat löv stod det "du har nog spänningar i halsen". All min uppmärksamhet riktades dit. Min hals? Fanns det något kvar av mina stämband? Hur var det med mina halskotor? Dom som kiropraktorn svängt runt ett par varv så att det knakat. Fanns dom kvar? En mjuk musik tonades upp, och jag kände mig lycklig över att få röra mig, att känna att kotorna var på sin plats, att halsen fortfarande höll fast mitt huvud och att livet rörde sig därinne. Jag kände att livet rörde vid min kropp, att den började dansa, att JAG började dansa. Glädjen över att kunna leva med och röra mig i takt med musiken bara växte och växte.

Musiken tonade bort och vi lade oss ned på golvet. Någon började skratta. Ett hjärtligt varmt skratt som snart fyllde hela rummet. Vi andra skrattade med. Det kändes naturligt att skratta. Vi borde nog bli lite mer naturliga och le och skratta lite oftare, så skulle jorden se lite annorlunda ut.

Från vilka urgamla skrifter har man nu hittat denna intensiva och primalskriksliknande meditationsform? När jag frågar de två meditationslärarna Hari Deva och Muktesh var dom lärt sig HO-meditation och varifrån den kommer, svarar dom samstämmigt: Bhagwan Shree Rajneesh. Bhagwan, säger Muktesh, är en upplyst mästare som för så lite som 10 år sedan var helt okänd här i Västerlandet. Vi träffade en av hans lärjungar i London för två år sedan och blev så intresserade av Bhagwan, att vi beslöt oss för att åka till Indien och träffa honom personligen. Det är inte lätt att beskriva allt vad Bhagwan står för, tillägger Hari Deva. I hans ashram i Poona finns nästan alla upptänkliga terapier representerade, tex primal-, gestalt-, dans- och hypnoterapi, rol-fing, psykosyntes, alexanderteknik, T'ai Chi Ch'uan. Allt detta vävs sedan samman med idéer från de stora religionerna och filosofierna från både Orienten och Västerlandet. Någon har uttryckt det så att Bhagwan har både rötter och vingar.

Men att bli sannyasins, är det inte ett stort steg att ta med många förpliktelser? undrar jag. Ni går ju klädda i orange kläder och bär radband. Vilka regler eller krav ställer Bhagwan på er? Både Hari Deva och Muktesh skrattar. Inga konkreta regler eller krav säger dom. Som sannyasins bär vi vårt indiska namn, de orange kläderna och radbandet, allt bara som en ständig påminnelse om nuet och om att ständigt vara medvetna. Likaväl som någon sätter på sig en kostym och tar rollen som en affärsman, lever vi hela tiden i rollen som sannyasins, lärjungar till Bhagwan.

Får ni någon respons på ert arbete här i Stockholm, undrar jag, och vad har ni närmast för planer? – Vi är glatt överraskade att det kommer så mycket folk till meditationerna, och vi söker med ljus och lykta efter ett ställe, där vi kan öppna ett eget permanent center

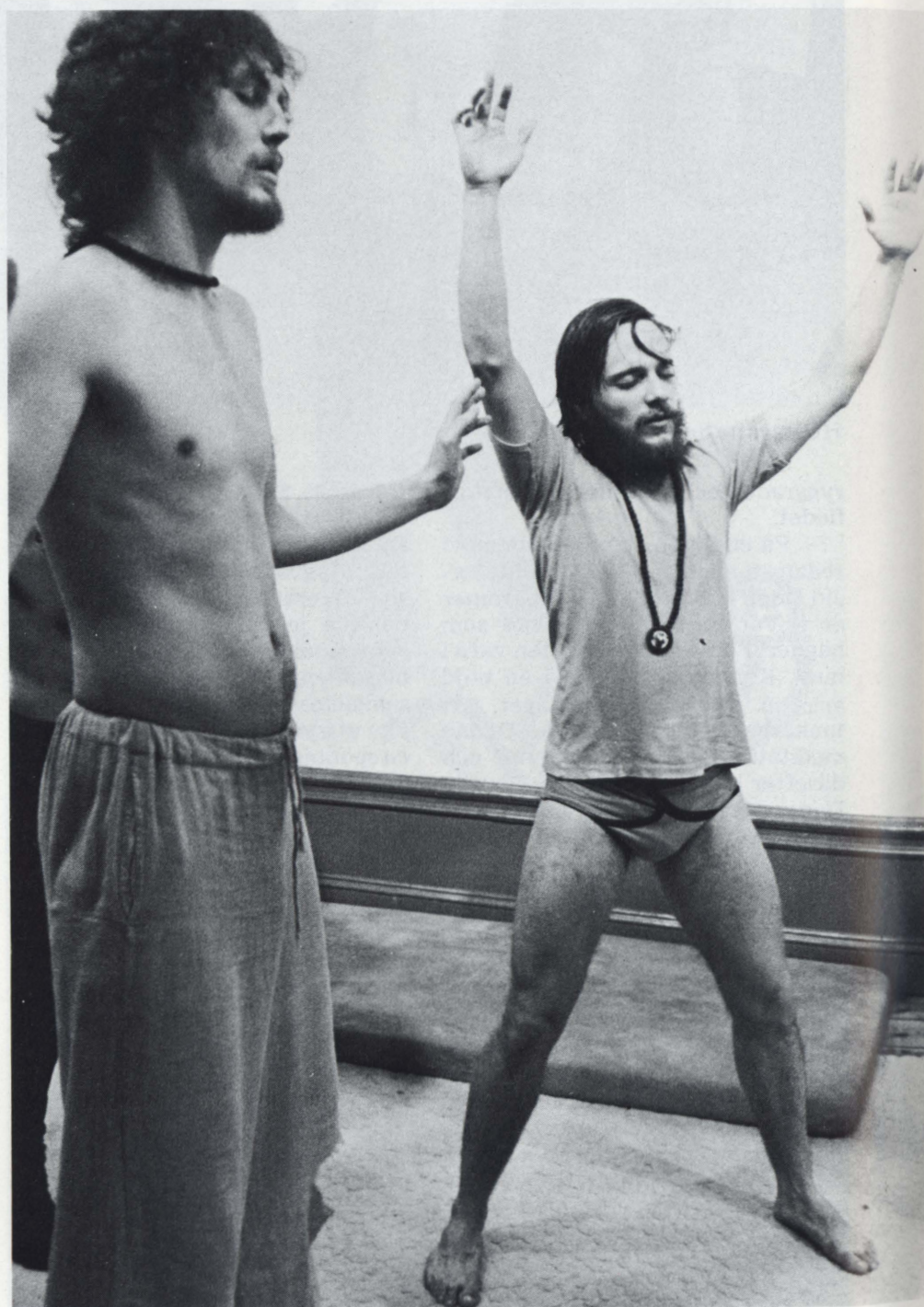
tillsammans med en annan svensk sannyasin Anand Theresa. Det ska heta Deeva som betyder "liten lampa". Det bör ju helst vara en plats där grannarna inte störs, om vi HOar lite. Vi planerar också att distribuera Bhagwans böcker och meditationsband, och idealiskt vore om folk kunde komma till oss, ta en kopp te och bara koppla av.

– Tills vidare håller vi till i Dramastudion på Sveavägen 112, måndagar och torsdagar 18–19, lördagar och söndagar 10–11. Vårt mål är att kunna erbjuda meditation varje dag och intensivweekender med

meditation en gång i månaden. Tag gärna med er en gymnastikdräkt eller andra lätta kläder när ni kommer.

– Ytterligare information om HO-meditation och eventuella ändringar i programmet sätter vi upp på anslagstavlan i Vattumannen Bokhandel på Drottninggatan 83. Vattumannen har också en del Bhagwanböcker.

Anm. Per Sellmannfrilansar som journalist, fotograf och dokumentärfilmare med specialinriktning på hälsokost, miljövard och folklore.

Från Hari Deva och Muktesh, de två svenska sannyasins som leder HO-meditationen. Här ses de i den stillastående delen av meditationen.

VISUALISERA DIG FRISK!

Det finns, vid sidan av fysiska orsaker, väsentliga psykiska faktorer vid uppkomsten av cancer. Men i människans psyke finns också krafter med förmåga att vända sjukdom till hälsa.

Det är mycket väl bekant att det existerar ett samband mellan psykisk stress och cancer. En deprimerande livssituation, exempelvis förlusten av en älskad vän, ett olyckligt äktenskap, en skilsmässa, pensionering, kan, om det skapar en känsla av hopplöshet, bidra till uppkomsten av sjukdomen.

Dr Lawrence LeShan har en teori att cancerpatienter haft en traumatisk upplevelse mellan sex och arton månader före sjukdomens uppkomst.

Det finns också forskare som anser att de som får cancer har vissa karakteristiska personlighetsdrag. Dr Carl Simonton nämner följande som de kanske viktigaste:

1. En stark tendens att hysa agg och en anmärkningsvärd oförmåga att förlåta,
2. en tendens till självmedlidande,
3. dålig förmåga att utveckla och behålla meningsfulla relationer,
4. mycket dåligt självförtroende.

Dessa egenskaper har vi alla ett visst mått av i vår personlighet, men cancerpatienter förefaller ha dem mer än andra.

Den nyss nämnde Carl Simonton är en amerikansk radiolog som har byggt upp en väsentlig del av sin terapi på tanken att medvetandet spelar en viktig roll vid uppkomst och utveckling av cancer. Han anser att *viljan att leva* är det väsentligt positiva, och han försöker med psykoterapi ändra den "förlorar-attityd" som han ofta finner hos sina patienter och som har förstärkts genom cancer, och ersätta den med en stark vilja att leva.

Patientens inställning till sjukdomen, till behandlingen och till sig själv har avgörande betydelse för det som sker i hans kropp under och efter behandlingen, understryker dr Simonton. – Även familjens och läkarens inställning är av betydelse.

se. – De flesta som får cancer blir nedstämda, de betraktar sjukdomen som något som leder till döden. Men den attityden är falsk. Den som drabbas av cancer är inte i en hopplös situation. Många cancerpatienter blir friska. Undersökningar har visat att ju mer positiv attityd som patienterna har till behandlingen och till utsikten att bli bra, desto oftare blir de friska – och ju mer negativa de är, desto oftare får sjukdomen en dödlig utgång. Dr Simonton säger att "vi upptäckte att sambandet gällde attityder och inte allvarlighetsgraden hos sjukdomen".

Simonton skriver: "Somliga cancerpatienter blir friska utan behandling. När vi betraktar sådana fall av spontant tillfrisknande eller ovanligt goda svar på behandling och försöker ta reda på vad dessa patienter har gemensamt, finner vi att allesammans på något sätt har en klar föreställning om att de skall bli friska."

Simontons psykoterapi är en förening av avslappning och föreställning, *visualisering*. Patienten får reda på hur hans tumör ser ut och var i kroppen den sitter. Simonton redogör för hur han anser att cancer uppkommer och hur det immunologiska systemet arbetar. Under femton minuter tre gånger om dagen får patienten slappna av djupt ett par minuter och sedan föreställa sig hur cancercellerna har brutits ner av bestrålningen eller annan medicinsk behandling han fått, och hur de vita blodkropparna svämmar över tumören och för bort alla skadade och döda celler, som sedan sköljs ur kroppen. Mot slutet av övningen får han föreställa sig frisk.

Resultaten är lovande men starkt beroende av om patienten kan motiveras att verkligen följa instruktionerna.

Dr Simonton och hans medhjälpare, bl a hustrun Stephanie, talar om för patienterna att kropp och själ fungerar som en helhet och att psykiska faktorer bidragit till sjukdomen. (Vi har således själva omedvetet medverkat till sjukdomens uppkomst – och detta torde gälla de flesta sjukdomar, inte bara cancer.) När de fått detta klart för sig, förstår de bättre hur de skall förhålla sig till sin sjukdom. Det gäller att patienten skaffar sig sådana positiva attityder som inverkar gynnsamt på kroppens möjligheter att läka sjukdomen.

Dr Simonton visar patienterna på några lyckade fall, vilka skall inspirera dem till egna ansträngningar. Ett fall gäller två patienter med nästan identisk sjukdomsbild. Det berättas av Stephanie Simonton.

"De var jämgamla sånär som på ett par år, båda var män och hade lungcancer som spritt sig till hjärnan. Den ene hade haft sjukdomen i över ett år men inte varit hemma från arbetet mer än några timmar var gång han gick på behandling. På ett tidigt stadium av sjukdomen hade han börjat bearbeta sådant som fått livet att förlora sin mening. Han började tillbringa mer tid med familjen och ta den med sig på affärsresor. Han berättade hur han glömt att titta på träden, gräset och blommorna, men att han nu gjorde det igen. Det var intressant att studera honom. För var vecka som gick blev han bättre, starkare och friskare.

Den andre mannen slutade helt och hållet upp att arbeta praktiskt samma dag han fick sin diagnos. Han gick hem och satte sig framför teven hela dagarna. Hans fru berättade att det enda han gjorde om dagarna var att se på klockan för att

Forts på sidan 28

MÅNGA LOG, MEN INTE ALLA

Minnesglimtar från en resa till det leende u-landet Sri Lanka.

Text Eva Jagrell Foto Roland Andréasson

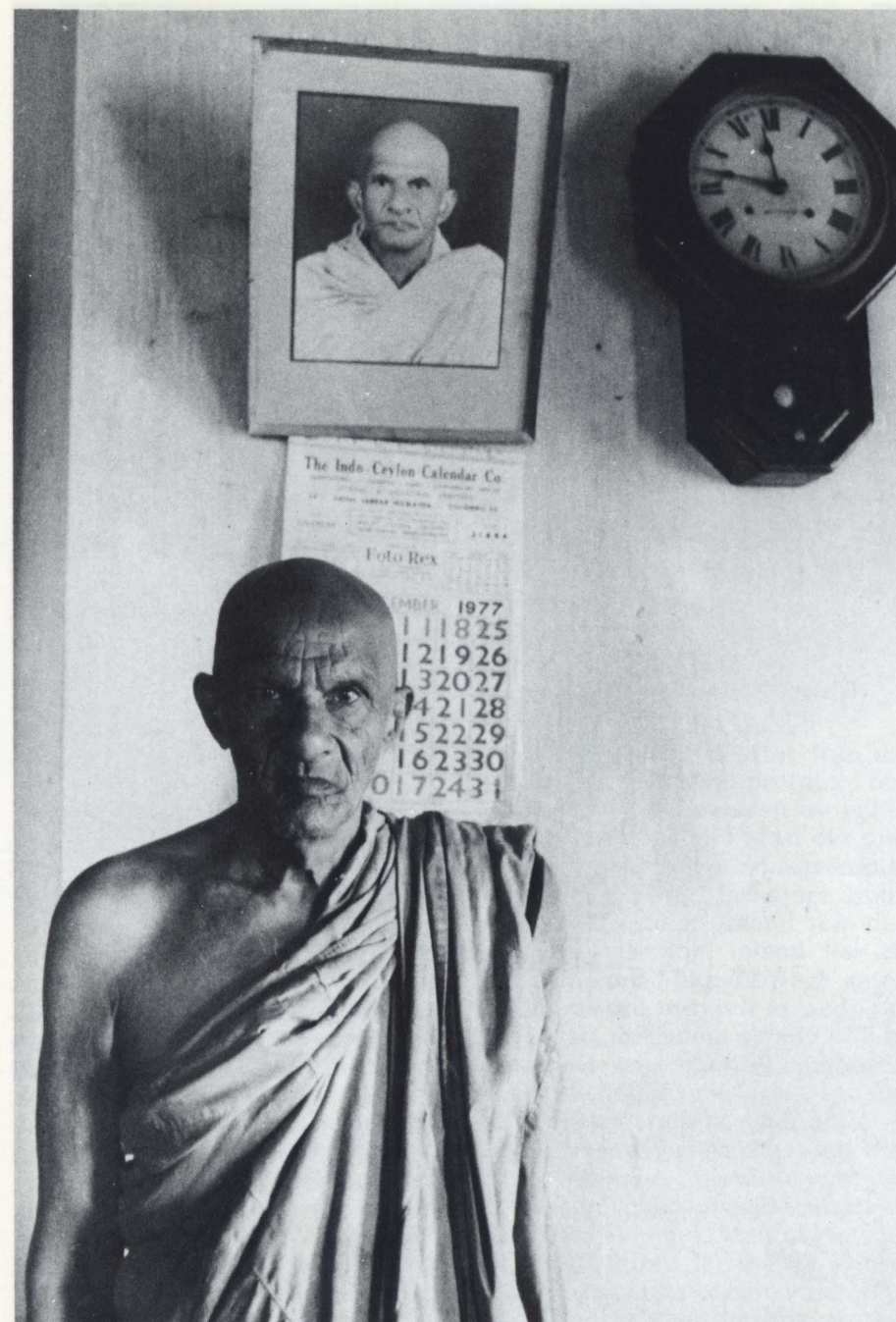

En stor del av dagen ägnar buddhistmunkarna åt bön och meditation.

"Jag ville, jag vore i Indialand, och India vore sig själv..." skaldade Gustaf Fröding en gång. Samma längtan har jag känt av de senaste åren, sedan jag mera på allvar började intressera mig för yoga och meditation. Särskilt buddhismen har fångat mig; jag uppskattar toleransen, medkänslan och den pacifistiska grundtanken. En god vän till mig gav rådet att inte resa till Indien först, utan ta vägen över Sri Lanka. Då blir kulturchocken inte så stor, menade han. Dessutom finns alla de stora religionerna samlade på denna ö och framför allt buddhismen, som jag var mest intresserad av.

Annandag jul 1977 blev drömmen så verklighet. Resan till det leende u-landet, tåren vid Indiens kind, hade börjat. Resebyråns glättade broschyr i bagaget med palmer, lyckligt leende barn, ormtjusare, fakirer och elefanter kändes nästan skamlig. Ett u-land, på gränsen till ekonomisk ruin, som inte var i stånd att föda sin befolkning. Ett u-land, som fortfarande odlar te till oss västerlänningar fastän det borde odla ris till sig själv. Bilderna stämde inte. Jag påminde mig också en annan bild, från min tid i Lund när jag läste religionshistoria. Man påstod då att på Ceylon fanns en buddhism som stod nära Buddhas egen renalära. I denna form, kallad theravada, hade Buddhas tankar bevarats ganska oförfälskade. Det blev många bilder att ställa samman och undersöka, och naturligtvis var 16 dagar en alltför kort tid för en djupare kontakt.

Nu är jag tillbaka i mitt eget i-land igen och har så smått börjat sortera upp intrycken. Jag inser hur nyttig denna resa varit för mig. Den har lärt mig att åsikter och värderingar är till för att provas... och omprövas. Att se buddhismen i

– Buddhas lära är aktuell än i dag, säger den 80-årige abboten vid ett av klostren i Koggala.

praktiken, ute i byarna, att upptäcka den passiva roll den spelar i sitt sociala sammanhang, var lärorikt för mig. Fortfarande hyser jag djup respekt för buddhismens grundtankar, men att se den i funktion i en fattig 70-talsverklighet var en helt annan sak.

Det finns ungefär 10 000 kloster på Sri Lanka. I alla dessa finns munkar och nunnor, hur många vet ingen bestämt. Alla dessa föds av befolkningen i byarna och städerna. Det är en god gärning, man skaffar sig positiv karma genom att ge munkarna mat. Men vad ger munkarna tillbaka? I tex länder som Burma och Kambodja lär buddhistmunkarna ge undervisning,

hjälpa till att bygga skolor och sjukhus och även ge lite sjukvård. När jag frågade om detta förekom på Sri Lanka, skakade man på huvudet. Munkarna mediterade och studerade sina skrifter... och ställde upp som "själasörjare" i religiösa och personliga frågor.

I den by där jag bodde fanns tre kloster. Två av dem var mera liberala, det tredje mycket strängt. I det stränga klostret, som hade 24 munkar, krävdes det speciellt tillstånd för att komma in på klosterområdet. Munkarna fick dessutom inte tala med kvinnor. Första gången vi besökte klostret fick därför vår manlige fotograf sköta kommunikationen med munkarna. Detta

var inte speciellt lyckat, eftersom han inte är särskilt intresserad av buddhismen. Men vi fortsatte att besöka klostret nästan dagligen, och efter några dagar började ett par av munkarna att prata med mig och min kvinnliga reskamrat. De lät sig villigt intervjuas och skrattade ofta. De berättade, att de sällan lämnar klosterområdet och att de inte får handskas med pengar. Flera unga pojkar och män hjälper dem med städning, mat och att underhålla klosterområdet. Det är dessa som får ta emot eventuella gåvor och pengar till klostret. Lönerna, som var otroligt låga, till dessa "munkhjälpredor" betalades av staten. Varje dag klockan 11.30 vandrade munkarna till ett speciellt hus vid klosterområdets ingång, där de fick sina svarta skålar fyllda med ris, grönsaker och frukt av byns befolkning. Lekmännen visade stor vördnad för munkarna och föll på knä framför dem. Efteråt gick munkarna till ett annat hus, där de åt sin mat, som är deras sista mål för dagen.

Varje kväll möttes några av munkarna för en gemensam ceremoni och recitation ur Thripitaka, buddhismens heliga texter. Till ceremonin har varje munk arrangerat en tallrik med vackra blommor att offras inför den store läraren Buddhas bild. Varje tallrik skickas mellan munkarna innan den slutligen ställs på bordet framför Buddha-statyn. Blommorna blandade med rökelse ger en bedövande doft i templet. Munkarna sätter sig på huk på golvet och tillsammans reciterar de sedansina heliga texter i tre timmar. Vi fick mot slutet av vår vistelse tillstånd att delta både i ceremonin och att sitta och "meditera" tillsammans med munkarna, när de reciterade. Det var stunder av frid och harmoni, som jag med längtan och glädje ser tillbaka på.

En annan sida av buddhismen på Sri Lanka visade sig i samband med en trafikolycka. En kvinna i byn hade blivit påkörd och låg på vägbanan. En bit ifrån henne stod några munkar och tittade. Ingen hjälpte henne, förrän en svensk, som bor i byn, rusade till och gav henne första hjälpen. Efteråt frågade han munkarna varför de inte ingripit. De svarade då, att de inte får röra vid någon kvinna. Vid ett annat tillfälle körde en bil över en hund. Den skadades svårt, och den danska turisten som var passagerare i bilen bad chauffören att stanna och avliva hunden. Chauffören svarade, att han var buddhist och inte

fick döda, det var inte hans uppgift.

Att i små glimtar som jag här gett försöka teckna en bild av ett land är inte rättvist, det visar bara min egen subjektiva upplevelse. Men det är svårt att komma från enkla fakta, som att normaldaglönen för en vuxen man eller kvinna är 7–8 rupies (ca 2:50 kr). På detta ska de flesta försörja en stor familj. Matpriserna har dessutom stigit till det dubbla under de senaste åren. Alla munkar vi träffade bodde i rejäla stenhus och låg i riktiga sängar. De fick åtminstone ett ordentligt mål mat om dagen. Ute i byarna bodde de flesta i palmbladshyddor, som gav dåligt skydd mot stormar och skyfall. Man sover oftast på ett tygstycke direkt på jordgolvet eller utanför hyddan. Sjukdomarna var lika vanliga som läkarna var ovanliga. I mångas ögon kunde vi läsa förtvivlan och hopplöshet. Många log, men inte alla. En del log sina tandlösa leenden, speciellt kvinnorna som efter flera barnsängar ofta tappar sina tänder. Skyggt sökte de kontakt med oss, gästerna från den rika världen. Det var mest barnen, de ville framför allt ha pennor, för att kunna gå till skolan. Undervisningen är visserligen fri, men böcker och pennor får barnen själva hålla sig med. Detta betyder i praktiken, att de flesta familjer inte kan skicka sina barn till skolan; de har inte råd.

Det är med blandade känslor jag ser tillbaka på min resa. Jag känner en stor tacksamhet och ödmjukhet inför det jag har men också en helig vrede och maktlöshet inför det orättvisa i att så många andra inte har detta. Men förstärkt är min tro, att ett ärligt sökande inåt måste reflekteras i ett ökat ansvar utåt mot medmänniskorna. Först i verklighetens kalla mörker visar ljuset sin förmåga att lysa upp.

*Överallt finns de
– de utsträckta händerna
och de frågande ögonen
Jag känner min skuld
– jag vill trycka dem alla
och tysta frågorna i deras ögon
Men de är så många
mina två händers otillräcklighet
bjuder på den typiska turistgesten
– Sorry, no money
Skammen sluter mina ögon.*

Munkarna med sina matskålar på väg att möta byns befolkning. Att ge mat åt munkarna ger god karma.

Av Eva Jagrell

TVEKLUVENHETENS DILEMMA eller SAGAN OM ENHETEN

Av Anna-Greta Ångström

För några dagar sedan hade jag en lustig dröm. Jag ser två lilleputtpersoner helt utan markerade drag, som kastat en tunn stålslinga om varandras halsar och drar varligt till sig varandra med den. Medan de närmar sig varandra upprepar de: Jag tycker om dig, jag tycker om, jag tycker om... Till slut är de helt nära varandra, kind mot kind. Men de är fortfarande två. Deras mål var att bli en. De fattar plötsligt sitt dilemma. Var och en säger sig: Det är mig själv jag tycker om. Denna insikt förvandlar dem i ett tag till två sockerbitar. Den ena hoppar i en kopp vatten och blir ingen. Den andra gör likadant och blir ingen. I samma stund blir de till en enhet med vattnet och därmed också med varandra. Jag blir i drömmen så lycklig och hör mig själv högt utropa: Nu vet jag precis vad jag skall ha till överskrift: Tvekluvethetens dilemma eller sagan om Enheten.

Drömmen lät sig ovanligt lätt förklaras. Några månader tidigare hade jag skrivit den artikel som följer här nedan, men var inte helt nöjd med överskriften.

NÅGRA TANKAR OM ENHETEN I ALLT LIV

"Vad är det i rörlöjten, som talar till din själ, som tränger in i dig och genomborrar ditt hjärta. Den klagar därför att den en gång tillhört en planta och den längtar att förenas med sitt upphov." Så ger oss Rumi i poesins form en bild av själens klagan, när den försummad och fångslad i denna värld inte får uppleva enheten med sitt ursprung och

mål. Augustinus uttrycker samma längtan i orden: "Utan vila är mitt hjärta tills det vilar i Dig."

I många heliga skrifter från urminnes tid vittnar profeter och mästare om upplevelsen av enhet med det gudomliga varat, det universella livet, som genomströmmar allt. Ibland har deras ord ljudit som domsbasuner, ibland som den mildaste viskning, ibland har de klätt sina ord i liknelser och gåtor. Att deras ord förblivit levande beror av att de genom sitt liv på jorden låtit oss ana det oerhörda, människoandens möjlighet att förenas med det högsta väsendet.

I naturens höghet och i allt omkring oss kan vi möta honom, den Ende, som lever fördold i allt liv. – Men i vår blindhet förstår vi inte att vi för att kunna igenkänna honom först måste möta honom i djupet av vår egen själ. Det finns en gammal indisk saga, som handlar om en fisk, som var på spaning efter havet. Till slut kom han till fiskdrottningen och frågade: Jag har hört så mycket om havet, jag skulle så gärna vilja se det. Var finns havet? – Havet, svarade fiskdrottningen, det är runt omkring dig och inne i dig. Du lever, rör dig och har din varelse i havet. Du är gjord av havet och du skall uppgå i havet. Havet är ditt ursprung och ditt eget väsen.

Visst är tanken trösterik. Men – ibland händer det oss kanske just när vi börjar ana enheten i allt liv, att vi grips av en känsla av överklighet beträffande vår egen identitet. När man betraktar sig själv utifrån och undrar: Vem är den där figuren, har hon något egenvärde? Angår det mig egentligen om hon existerar som en självständig individ? Men ett löv på ett träd har vis-

sa likheter i sin struktur med varje annat löv. Ändå har varje litet löv sin betydelse för trädets liv. Det tar emot näring från trädet, från solen, från regnet, från luften som det inandas, bevarar och bereder näringen, som den ger tillbaka till trädet också när det vissnar och faller till marken. – I själva verket är den där känslan av osäkerhet inför om man verkligen existerar som självständig individ ingenting skrämmande. Det är kanske första steget till att uppleva lyckan i att få vara en del i något större, att ingå i en helhet, i allt livs Enhet. Och det blir i och för sig en väg, ett sätt att leva.

Den tredje Zen-patriarken ger ett skönt uttryck för denna upplevelse:

"Jaga inte efter att trassla in dig i det yttre

dröj inte kvar i den inre tomheten
vila lugn i tingens enhet
och tvekluvetheten sviner bort
av sig själv.

När det enda Väsendets djupa mysterium är lodat

glömmer vi med en gång den ytterst oredan.

När de 10.000 tingen blir skådade i sin enhet,

återvänder vi till ursprunget och förblir där vi alltid varit...

Ett i allt
allt i ett, om man bara fattat detta
behöver man inte mera vändas
över att inte vara fullkomlig."

Det ger en säregen känsla av frid att veta att trots all vår ofullkomlighet, kan Enhetens Gud bruka oss för sina syften efter de möjligheter vi har. Kanske kan vi säga som Job:

"Min rot ligger öppen för vatten
och i min krona faller nattens
dagg."

Forts. på sidan 28

Yogi S A A Ramaiah från Tamil Nadu och Babajis Kriya Yoga

Av Christina
Olivecrona

Yogi Ramaiah talar sällan och ogärna om sig själv. Inför uppgiften att teckna en bild av honom för Sökarerna upptäckte medlemmarna i den svenska Babaji Kriya Yoga-gruppen att ingen egentligen visste så mycket om sin lärare. Eftersom de som söker en andlig lärare inte börjar med att intervjua honom och inte heller i första hand är intresserade av yttre fakta om honom, kan det ta lång tid innan bilden klarnar. Materialet till nedanstående skiss av Yogi Ramaiah är därför fullt av luckor och frågetecken och bygger praktiskt taget helt och hållet på hörsägen i form av uppgifter som lämnats av lärjungar som åtföljt honom vid hans besök i Sverige. Han lär ha vuxit upp i en indisk familj som var tämligen negativ till mycket i den inhemska traditionen och där man istället strävade efter att ge barnen en västerländskt orienterad uppföstran. Yogi Ramaiah praktiserade därför aldrig några yogametoder i hemmet under sin uppväxttid. Som ung studerade han vid universitetet i Madras, där han avlade en akademisk examen med geologi som huvudämne. Eftersom han led av svår bentuberkulos, tedde sig framtiden mycket osäker för honom. Den stora vändpunkten inträffade år 1944 då han mötte sitt öde: Sadguru Babaji Naharaj, en siddha yogi som sägs ha uppnått odödlighet på det fysiska planet och som torde vara känd i västerlandet främst genom skildringarna i Yoganandas självbiografi. Denne Babaji botade honom på ett mirakulöst sätt och öppnade med en gång hans ögon för den andliga världens dimensioner. Efter denna dramatiska händelse har Yogi Ramaiah ägnat all sin tid åt Babajis Kriya Yoga. Till att börja med tillbringade han flera år med att själv tillägna sig mästarskap i utövandet av Babajis yogametod och åt teoretiska studier av den klassiska yogalitteraturen på sanskrit och tamil. Mot slutet av 50-talet lär han för indiska läkare och vetenskapsmän ha demonstrerat sin förmåga att kontrollera kroppss-

liga funktioner som normalt inte låter sig behärras med viljan. Under denna tid började han också verka som lärare och fysioterapeut i Indien. Han etablerade bland annat en rad Kriya Yoga-ashrams för andliga sökare och öppnade kliniker för behandling av sjukdomar med yogiska metoder. Så småningom utsträckte han sin verksamhet till grannländer i Asien och till USA. Sammanlagt lär det numera finnas ett 50-tal centra i Indien, Sydostasien, Australien, Kanada och USA.

Varje år sedan 1954 har Yogi Ramaiah firat sin mästares födelsedag genom att anordna ekumeniska möten som han kallar International Parliaments of Yoga and Religions. Hans budskap är alltid detsamma: Enhet och gemenskap i mångfalden av andliga vägar. Företrädare för alla religioner och yogatraditioner är välkomna till dessa konferenser som i allmänhet äger rum på ett nytt ställe varje år för att ge så många som möjligt tillfälle till andlig förbrödring. Nästa konferens äger rum i New Orleans i USA i december i år.

Under ena hälften av året vistas Yogi Ramaiah numera på sin huvudashram i Imperial City i Kalifornien. Resten av tiden är han på resande fot världen runt för att sprida

kunskapen om Babajis Kriya Yoga. Sedan några år har han också besökt Skandinavien och Sverige, när han passerat Europa på väg mellan Indien och USA. Han var här igen senast i julas. Det anordnades då dels en 5-dagars nybörjarkurs i Stockholm och dels en regelrätt 4-dagars reträtt på Stettins ashram i Katrineholm. Högpunkten vid dessa reträtter kommer under sista dygnet då man tänder en eld utomhus. Elden hålls sedan vid liv under minst 24 timmar under vilka deltagarna turas om att parvis sitta vid elden och sjunga Babaji-mantrat. Vädrets makter var gynnsamma vid tidpunkten för reträtten på Stettins Gård, som för övrigt var den första av sitt slag som anordnats i Europa. Kombinationen av sången och elden, den stjärnklara jultattshimlen och de sovande markerna, som var täckta av ett tunt lager nyfallen snö, blev en oförglömlig upplevelse för dem som hade förmånen att delta i denna reträtt.

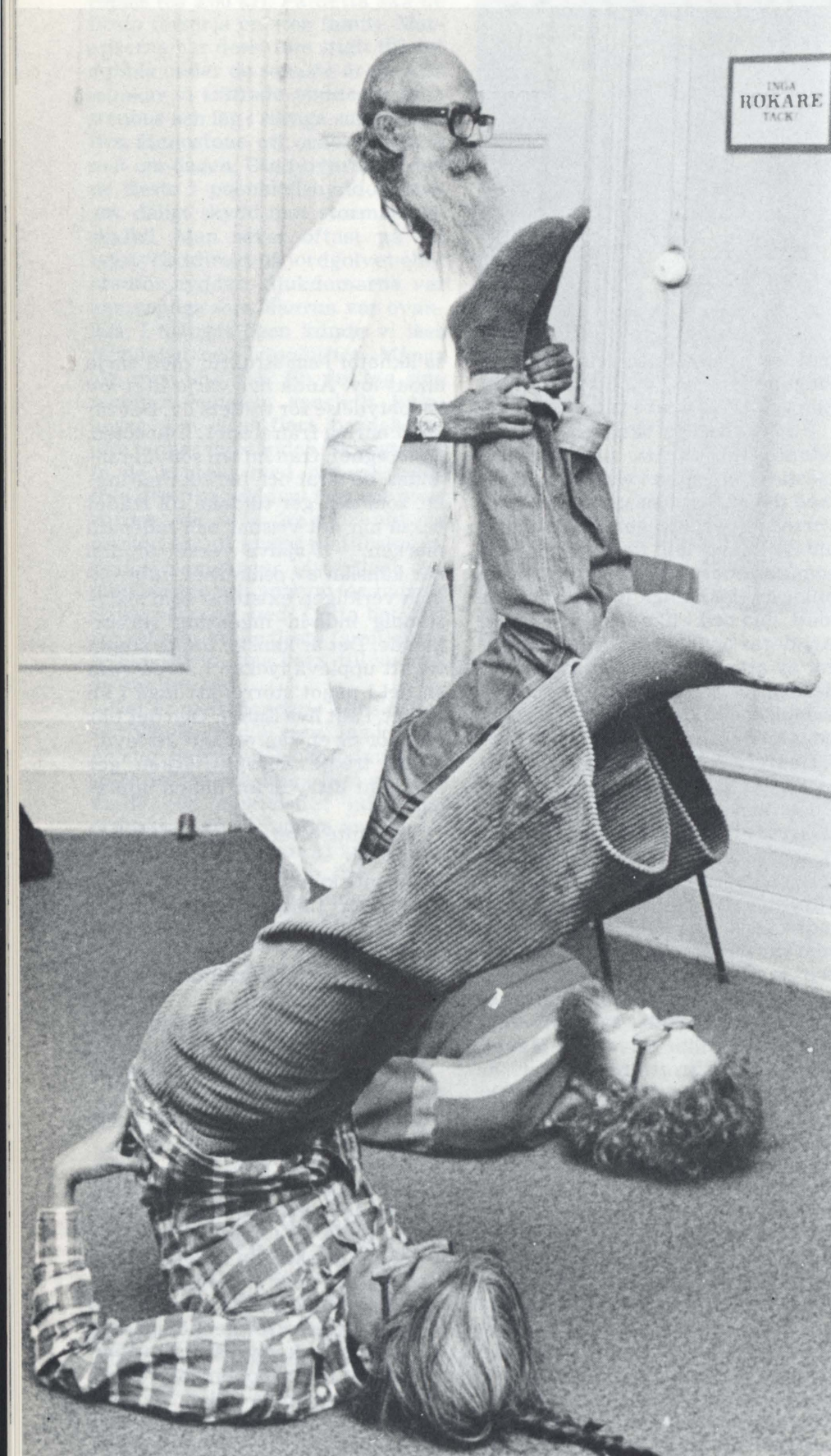
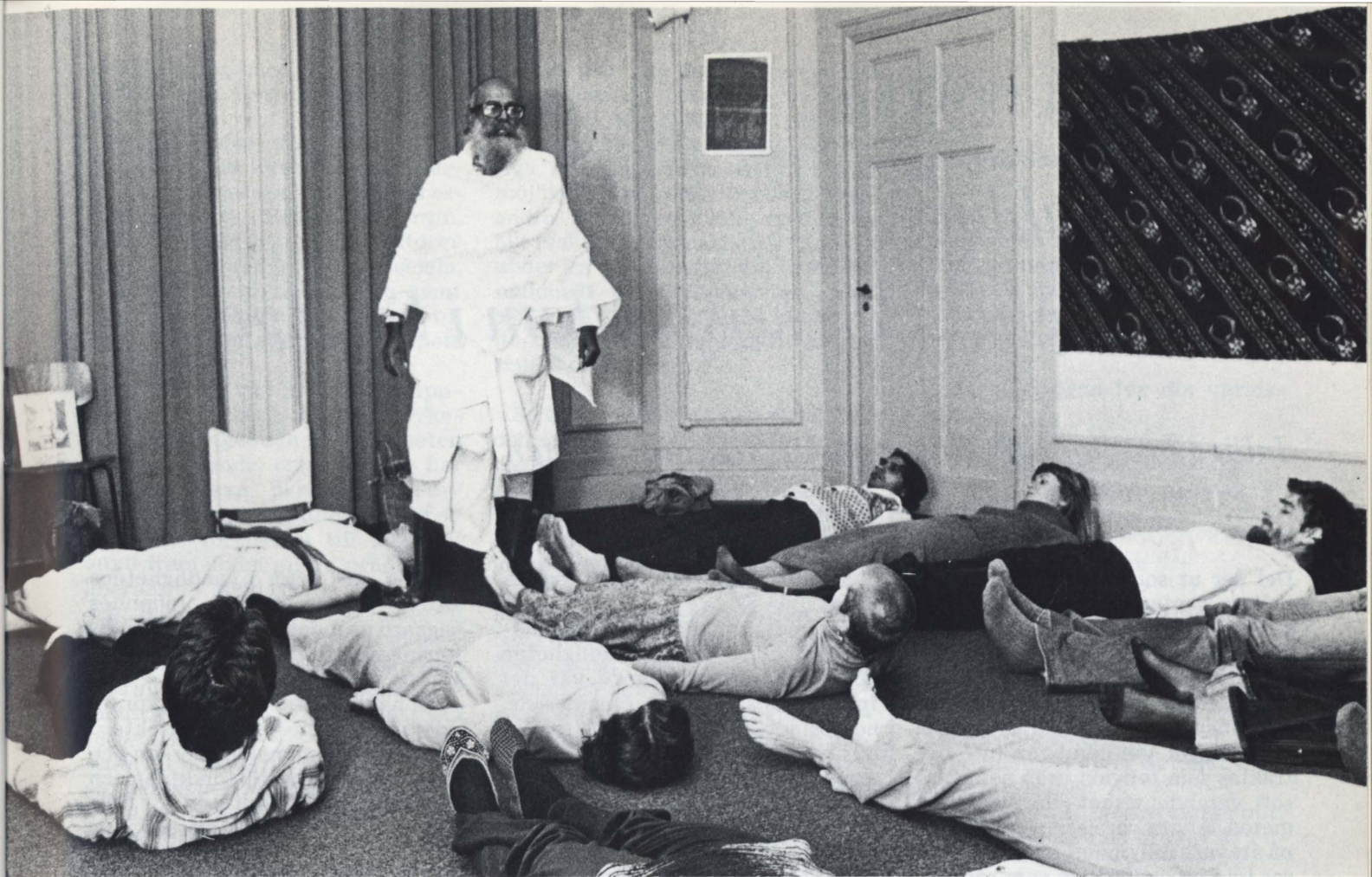
Av olika skäl är det inte så många svenskar som hittills fått närtkontakt med Babajis Kriya Yoga. Undervisningen bedrivs under tidiga morgontimmar och börjar ofta redan klockan fyra, vilket avskräcker de morgonsömniga. Andra oroas av att Yogi Ramaiah kräver tysthetslöfte och skriftlig förbindelse att

aldrig yppa något om metoden för utomstående. En annan stötesten är svårigheten att komma över känslan av främlingskap inför den särpräglade tamiltradition som Yogi Ramaiah företräder. Och sist men inte minst stegar sig säkert många inför Yogi Ramaiahs anspråk att förmedla Sadguru Babaji Naharajs undervisning och beskydd. Skaran av svenska anhängare uppgår i alla fall till ett dussintal själar som nu provar sig fram på denna smala väg.

Yogi Ramaiah väntas tillbaka till Sverige redan i juni i år. I mån av tid kommer troligen både en nybörjarkurs och en reträtt att anordnas igen. Den som är intresserad av att få mer information om dessa arrangemang kan vända sig till bokhandeln Vattumannen i Stockholm (tel 08/10 69 15) eller till Stettins ashram i Katrineholm (tel 015/168 48) fram i maj månad.

Anm. Med lic Christina Olivecrona är bosatt i Stockholm där hon är verksam som informatiker vid Miljödatanämnden, Jordbruksdepartementet. Vid sidan av sin yrkesverksamhet är hon sedan flera år aktivt engagerad i flera yogagrupper.

Foto: Per Sellmann

Björn Sahlin

Nyandlighet och kristendom i Sverige

Inlägg i radioprogramserien OBS-Kulturkvarten

Det ser ut som om de etablerade kristna samfunden i Sverige just nu inleder en offensiv mot de s k nya religionerna. Någon klar definition av begreppen "nya religioner" och "nyreligiositet" har inte gjorts och kan knappast heller göras. En del åskådningar vill nämligen inte betraktas som religion utan som filosofi, vetande, vishet eller bara som metod. Andra rörelser gör anspråk på att vara religioner, men accepteras inte av omvärlden som sådana. A vege n erfarenhet vet jag, att man bland s k nya religioner håller styvt på sin egenart och vägrar att låta sig systematiseras efter främmande måttstockar. Dessutom vill jag ifrågasätta, om man verkligen alltid kan tala om nya religioner. Många av de rörelser som får denna etikett är nämligen äldre än flera etablerade kristna samfund.

Termerna "ockulta vägen" eller "den nya ockultismen", bl a använd av Gunnar Hillerdal i Svensk Tidskrift nr 8, 1977, tycker jag vi helt skall sluta använda. Bara några få av de nya religionerna har nämligen ockulta inslag. Det negativt laddade ordet "ockult" ingår också i det förråd av klyschor, som utvecklats från etablissemangets sida, för att man skall kunna avfärda fenomenet utan saklig granskning.

Den term jag finner riktigast och mest täckande är begreppet "nyandlighet". Termen uttrycker också den antimaterialistiska syn som utmärker så många av dessa rörelser. Likaså uttrycker den rörelsernas betoning av upplevelse och andlig erfarenhet.

På nyandligt håll har jag sällan mött en negativ hållning till de andra, etablerade samfunden. Ofta hör detta ihop med att man redan på det läromässiga planet intar en tolerant hållning gentemot andra religioner. Man ser dem som olika

men likvärdiga vägar mot samma mål.

Däremot är de kristna samfundens hållning mot nyandligheten högst aggressiv. Tidigare var det främst känslomässigt engagerade, högröstade kritiker som tog till orda och talade om villfarelse och falska profeter. Nu började de kyrkliga organisationerna engagera sig och organisera motståndet. Jag skall ge några exempel:

Först några prov på nyutkommen kristen, apologetisk litteratur. Kristna Bokringen gav i höstas ut Erland Sundströms bok "Villfarelsens vindar och väckelsens ande", en djupt osaklig och vilseledande framställning av nyandliga rörelser. Kyrkans förlag, Verbum, gav ut Lester Wikströms "Nyandligt", en prästmötesavhandling för Luleå stift. Samtidigt som boken frånerkänner nyandligheten allt värde pekar den på möjligheten för kyrkan att utnyttja dess metoder och resultat, t ex ifråga om evangelisation, meditation, familjesyn. Böckerna har väckt stor indignation bland de berörda nyandliga rörelserna, och flera av dem arbetar nu för upprättelse.

Kyrkans folk reser runt i Sverige och håller föredrag om de nyandliga rörelserna i syfte att motarbeta och stoppa dem. Den sakliga kvalitén är då inte alltid så hög.

Den kyrkliga offensiven tar sig även betydligt allvarigare uttryck. I Danmark, vid Aarhus universitet, har det skapats ett institut för missionsteologi under ledning av den stridbare docenten Johannes Aagaard. Man inriktar sig huvudsakligen på vad man kallar forskning om de nyreligiösa rörelserna. Med hjälp av överlöpare och även stulet material vill man "avslöja" dem som humbug, geschäft, som vilseledande och skadliga. För att

ta hand om dessa nyandlighetens "offer" har också Johannes Aagaard grundat ett kristet rehabiliteringscentrum i Ebeltöft utanför Aarhus.

Det här konkreta exemplet föranleder åtminstone mig att reflektera över kopplingen mellan kyrkan och religionsvetenskaplig forskning och undervisning. Majoriteten av religionsvetarna är präster. De har varvat sin akademiska karriär med kyrklig tjänst och är genom olika uppdrag starkt uppbundna till kyrkan. Forskningen blir därmed – mer eller mindre medvetet – ett snällt redskap i kyrkans tjänst.

Ännu ett allvarligt fenomen måste nämnas. I USA har det under sjuttioalet utvecklats en metod för hjärntvätt, s k deprogrammering, att användas på religiöst förvillade ungdomar. Föräldrarna är beredda att betala gigantiska summor för att "återfå" sina barn. Oftast har väl deras skäl mera sin grund i konvention och respektabilitet än i verklig religiös övertygelse. Barnen kidnappas av speciella "tekniker", torteras psykiskt tills de bryts ner och ger upp sin religion. Därefter byggs gamla, socialt accepterade mönster åter upp under en speciell eftervård. Flera barn, som stått emot behandlingen, har åtalat sina föräldrar. Flera deprogrammerare har avtjänat fängelsestraff för sin verksamhet.

Deprogrammering har nu introducerats i Europa, bl a under en hemlig konferens vid ett bibelinstitut i Belgien. Hårdnar konflikten mellan kyrkorna och nyandligheten, är det en tidsfråga innan deprogrammerarna hittar till Sverige. Alldeles nyligen kidnappades en flicka i Norrköping av sina föräldrar. Hon tillhörde Guds barn. Kommer kyrkorna och deras opinionsbildare att ta avstånd från

metoden? Jag har redan hört flera kyrkans män försiktigt förespråka den.

För att möta etablissemangets offensiv har de nyandliga rörelserna börjat bygga upp en egen intresseorganisation, Religiöst Forum. Sällskapet har fyra olika sektorer som arbetar med juridiska, sociala, informationstekniska frågor samt dialog. Verksamheten är förlagd till Stockholm. Själv är jag sällskapetets ordförande.

Personligen tror jag att den uppkomna konflikten mellan kyrkoetablissemanget och nyandligheten har djupgående orsaker. De har olika grundsyn, bl a till följd av olika historisk bakgrund. Medan de nyandliga rörelserna till stor del vuxit fram under en tid präglad av liberalism, demokrati, pluralism och humanism och präglats av dessa ideal, har kyrkan t ex genom folkkyrkotanken, behållit sin förankring i den gamla monistiska, totalitära och imperialistiska 1600-talskyrkan.

Därför behövs det idag en debatt om begreppet religionsfrihet. Från kyrkligt håll ser man gärna religionsfrihet såsom kyrkans rätt att utan inblandning från staten bedriva sin verksamhet. Så ser t ex teologen Sven Göransson det i sin bok "Kyrkans funktion – stat och religionsfrihet i vår tid". Enligt min mening är religionsfrihet menings-

lös, om man inte därmed menar en pluralistisk situation, där alla samfund med någorlunda rättvist fördelade ekonomiska, kunskapsmässiga och personella resurser har möjlighet att verka bredvid varandra. Det är en vanlig men trots allt reaktionär syn, att ett folk, enat under en och samma tro, är något nationellt eftersträvansvärt. Man ser också gärna i kyrkans bevarande hela den västerländska kulturrens räddning.

Så fel man har! Det som utmärker den moderna västerländska kulturen är tvärtom värden ur en helt annan tradition än den kristna: t ex humanism, individualism och pluralism. Det är värden som bara genom kamp kunnat göra sig gällande gentemot kyrkan. Och vi skall komma ihåg att det är värden, som, trots att de ofta är grundlagsskyddade, långt ifrån är realiserade, varken på det politiska, ekonomiska, kulturella eller – religiösa planet. En debatt om religionsfrihetens innebörd skulle kunna blixtbläsa hela samhällssituationen idag och därigenom kunna bidra till demokratis vidareutveckling. Personligen tycker jag att en pluralistisk, differentierad och mångfaceterad religiös situation är ytterst värdefull, utvecklande och eftersträvansvärd. För mig är nyandligheten ett viktigt inslag i samhället!

Bön inåt

Av Björn Sahlin

Herre, jag önskar du ville öppna mina ögon så att jag kunde se – om inte dig själv så åtminstone din spegelbild i tingen omkring mig.

Öppna mina ögon för din världsordning och för din önskan med mig så att jag ödmjukt kan följa den. Mitt trots och mina misstag är blindhet.

Rena därför mina ögon så att jag kan se klart och då inte bara enstaka ljusglimtar utan hela din härlighet och ge mig på så sätt bestående klarhet och kunskap.

Tag från mig all tyngande tro, allt vetande om livets detaljer och ge mig istället den kunskap som ensam täcker allt, den kunskap som samtidigt är enhet och evigt densamma, vila.

Herre, endast du kan göra detta i mig och i varje enskild människa.

Ingen mer UFO-forskning

Vita Huset har anmodat NASA – den amerikanska rymdflygstyrelsen – att "titta på" UFO-situationen och komma med rekommendationer till eventuell UFO-forskning. Det meddelade professor Hynek i *International UFO Reporter*, oktober 1977. Men nu ser vi i bl a ett tidningsklipp att NASA sagt nej till att återuppta studiet av "flygande tefat". (Tidigare var det ju – för ett tiotal år sedan – den s k Condonkommittén vid Coloradouniversitetet som undersökte UFO-rapporter på uppdrag av amerikanska flygvapnet och kom till den slutsatsen att UFOs inte var interplanetariska farkoster och inte förtjänade en vetenskaplig utforskning.) NASA menar att det skulle vara "slöseri med pengar och troligen inte leda någon vart".

Uppseendeväckande bok
"Dog Jesus i Indien?"
av Carl-Göte Axheim
Dalaförlaget, Box 44, Malung

Sunrise. Engelskspråkig tidskrift från Teosofiska Samfundet – Pasadena. 10 nr/år endast 25:– kr. Skriv gärna och begär gratis ex. från Anne Eek, Eriksbergsgatan 18. 114 30 Sthlm.

Vi presenterar en bok som bevisar TIDIGARE LIV

I enlighet med det ökade intresset för det här ämnet har L. Ron Hubbard utgivit en omarbetning av sin populära bok

HAVE YOU LIVED BEFORE THIS LIFE?

(Har du levt före detta liv?)

FÅ STÖRRE KUNSKAP OM DIG SJÄLV!

Boken är i engelsk utgåva. Beställ boken från Scientologybokhandeln, Kammakarg 46, Stockholm Avd: S. Pris: 60 kr.

Om boken inte finns tillgänglig beställ direkt från Scientologykyrkans publikationsorganisation Jernbanegade 6, DK-1608 Köpenhamn. Scientology är en tillämpad religiös filosofi.

Parapsykologi och militärt försvar

I januari i år sändes i radion under programtiteln *Vetandets värld* fyra avsnitt om parapsykologi. Vid ett av dem intervjuades psykologen och forskaren professor Jan Agrell vid Försvarets forskningsanstalt (FOA). Jan Agrell var tidigare under många år chef för Militärpsykologiska institutet (MPI).

Agrell spekulerar över vilken nytta man skulle kunna ha av parapsykologin inom försvaret. Jag skall här kortfattat redogöra för hans synpunkter och sedan kommentera dem.

Professor Agrell menar att paranormal förmåga (om den nu ens finns) är mycket sällsynt. Den tycks ha en stark släktbundenhet, dvs den förekommer inom ett fåtal släkter och inte alls inom de flesta släkter. Den paranormala förmågan skulle alltså vara ärftlig. Rimligen skulle den en gång ha uppstått genom en mutation, dvs genom någon genomgripande förändring i arvsmassan. Det är sådana släkter man bör gå på jakt efter för att finna paragnoster som skulle kunna nyttiggöras inom det svenska totalförsvaret.

På vilka områden och på vilka sätt skulle då paragnoster kunna användas i militära sammanhang? Agrell tar upp fem punkter.

1. Ett problem med signalsändning är att den kan utsättas för störningar. Vid Jom Kippurkriget 1973 avfyrade egyptierna 80 sjöstridsrobotar vilka alla missade målet på grund av elektronisk störning från israelernas sida. Agrell tänker sig nu att ESP-styrda robotar skulle vara svårare att avlänsa från attackbanan.

2. Under andra världskriget knäckte de allierade koden som tyskarna använde vid radiomeddelanden mellan staberna. Självklart

underlättade det nedkämpningen av de tyska arméerna. Agrell tänker sig nu att meddelanden sända på telepatisk väg är svårare att fånga upp.

3. Å andra sidan tänker sig Agrell att det på telepatisk väg skulle vara lättare att snappa upp vad fienden har för sig genom att avläsa hans tankar. Även om detta inte skulle kunna göras i klartext, så kanske man ändå skulle kunna lära sig att avläsa allmänna känslolägen och ökade mentala aktiviteter och bli varnad att något speciellt är på gång.

4. Man skulle kanske till och med kunna påverka fienden och få honom att fatta oöverlagda beslut eller åtminstone oroa honom och göra honom osäker så att hans beslutsprocess fördröjdes.

5. Med telekinesi skulle man även kanske kunna påverka fiendens tekniska utrustning. En önskedröm vore att få fiendens datorer att kolas. En modern krigsmakt utan tillgång till datorer skulle inte fungera.

Jag har två korta kommentarer att göra. Den första gäller frågan hur pass vanliga paragnoster är.

En av de klassiska frågorna inom psykologin är arvets kontra miljöns betydelse för intelligens, personlighet och olika förmågor. Detta klassiska problem återkommer här i fråga om paranormalitet. Agrell tycks luta åt åsikten att arvet är helt avgörande. Det är möjligt att han har rätt, men personligen förefaller det mig mer vara samhällets tryck som gör att paragnosterna inte träder fram. Ständigt får jag vara med om hur personer, då ingen annan hör på, i förtrolighet berättar att de är mycket intresserade av parapsykologi, ibland att de själva haft paranormala upplevelser eller

att de har släktingar eller vänner som är paragnoster. Innan vi ur teoretisk synvinkel uttalar oss om arv kontra miljö i denna fråga borde vi söka utröna hur pass vanligt det är att människor tror sig ha haft paranormala upplevelser.

Det är inte omöjligt att vi skulle finna att paranormalitetens låga frekvens inte beror på att den endast finns hos ett fåtal personer inom vissa släkter, utan att den låga frekvensen är ett uttryck för att förmågan uppträder sällan och oregelbundet hos de flesta människor och att den inte är konstant och säker hos någon. Tyvärr skulle ett sådant resultat göra parapsykologin mindre nyttig i försvarssammanhang.

Låt oss förutsätta (jag går därmed över till min andra kommentar) att Agrell har rätt när det gäller den paranormala förmågens ärftliga betingelse, ovanlighet och teoretiska användbarhet i militärt syfte, här ovan femfaldigt exemplifierat. Skillnaden mellan liv och död i ett framtida krig skulle då bero på tillgången av parapsykologisk expertis. Skillnaden mellan fred och krig i framtiden skulle vara avhängig om vi hade några telekinesibehärskan- de paragnoster. Min fråga blir därför: Varför satsas det inte en krona av statliga medel på parapsykologisk forskning? Några militära fältförsök med parapsykologisk anknytning har enligt Agrell aldrig gjorts i Sverige. Tio miljoner kronor på parapsykologisk forskning kanske skulle vara de bäst använda pengarna i hela rikets försvarshistoria.

Rolf Ejvegård

Anm. Fil.dr Rolf Ejvegård är filosof, ordförande i Sällskapet för Parapsykologisk Forskning.

Sökarguiden

Prof. Hans Bender Arthur Janov

som är en av Europas ledande parapsykologer, kommer till Stockholm och håller ett föredrag om "PSYKOKINESI", där han redogör för försök med PK-mediet SILVIO. Måndagen den 8 maj, kl. 19.30 i Sandler-salen, ABF-huset, Sveav. 31. Stockholm. Föreningen för Psykobiophysik ger dig gärna mer information om sina program. Adress: Fjällgatan 23 A, 116 45 Stockholm tel: 08-41 23 66.

Fredagen den 19 maj håller Jan Grönholm ett föredrag om "Psykobiophysik - en väg till ett nytt samhälle?" Kl. 19.00. ABF-huset, Beskowssalen, Sveav. 41.

Vårfest

Föreningen ANTHAKARANA anordnar VÅRFEST med föredrag och spektakel på kosmisk nivå den 29 april på HÄLSANS HUS. Festen startar kl. 09.00 och håller på hela dagen. "Flygande tallrikar med gräs- och groddar" säljes och vårfestdeltagarna bjuds på pyramidologi, polaritetsterapi, esoterisk läkekonst m.m.

HÄLSANS HUS har gårdsauktion med försäljning av diverse prylar, bokmarknad och servering kl. 12.00 lördagen den 20 maj. Adress: Fjällgatan 23, Stockholm.

Healing

Kurser i "Spiritual healing" hålles på The Aetherius Societys högkvarter i London, grundade på Dr George Kings populära bok "You Too Can Heal" (finns på Vattumannen). Nästa kurs hålles veckohelgen 12/13 maj på Aetherius House, 757 Fulham Road, London SW6 5UU. Vill du ringa så är telefonen: 00944-1-736 4187. Kursavgift: £40. Svensk tolk och medhjälpare finns till hands. Skriv och be om information om kurser på andra tider.

Bokhandeln Vattumannen har nu kommit ut med en HÄLSOKATALOG på 16 sid. Katalogen omfattar 150 svenska titlar och har en kort beskrivning samt bild av varje bok. Rekvirera katalogen gratis från: Vattumannen Bokhandel, Box 45096, 104 30 Stockholm, eller hämta ett exemplar i butiken på Drottninggatan 83.

Föredrag

Onsd. 17/5 Biologiska och asiatiska möglings- och mjölksyrningsmetoder. Tim Öhlund kl. 19.25 Klubb Kamelen, Själagårdsgatan 17, Stockholm

Fred. 19/5 Eddadikten, Voluspa och dess djupare mening. Olle Hjern, Pastor i Nya Kyrkan. Klubb Kamelen. Själagårdsgatan 17, Stockholm. kl. 19.25

Månd. 22/5 Makrobiotikens filosofi och kosmogoni. Ralph Gieser kl. 19.30 Måndagsgruppen, Medborgarhuset, sal 13, Stockholm.

SÖKARGUIDEN önskar även täcka upp Sverige i övrigt. Att vi för det mesta har information om vad som händer i Stockholm beror på att övriga Sverige inte har uppmärksammat oss än. Sänd in information om vad som händer nu till sommaren! Adressen är: SÖKARGUIDEN, Per Sellmann, Drottninggatan 83, 111 36 Stockholm.

från The Primal Institute, Los Angeles, USA, gästas Sverige och ger ett föredrag tisdagen den 2 maj. Var någonstans är ännu inte bestämt. Kontakta Primalkaféet, Welanders väg 8, Kungsholmen (söndagar från kl. 18.00) telefon-svarare: 08-84 41 88, eller kontakta Vattumannen Bokhandel & Informationscenter.

Janov är författare till böckerna "Primalskriket", "Primalrevolutionen" och "Det kännande barnet".

Den 28 maj kommer Barbara Findeisen till Primalkaféet. Hon är primalterapeut från Kalifornien och ledare av s k STAR-kurser (STAR= Self Transcendence Awareness Rebirth)

New Age Festival

Du som är flexibel kanske hinner med färjan över till England för att besöka den årliga "Festivalen för Kropp och Själa", fritt översatt från "Festival for Mind and Body". Den hålls i National Hall Olympia mellan 30 april och 7 maj. Förra året samlade mässan 67.000 besökare. Adressen är: 159 George Street, London, W.1. England.

BUDDHAS BUDSKAP PÅ BUDDHAS SPRÅK

När jag träffade Agehananda Bharati i Indien, kom han bl a in på den tilltagande invasionen av sannings-sökare från väst. Han var inte odelat begeistrad. De flesta, menade han, skulle inte komma någon vart. Och varför inte? Därför att de saknade den språkliga grundval som behövs för att på allvar kunna använda sig av de mer seriösa visdomserbjudandena. Kan någon inbilla sig, frågade Agehananda, att det är lättare att uppnå nirvana, eller vad de nu helst vill uppnå, än att lära sig sanskrit eller pali? Det är tyvärr inte lättare.

Men vi kan väl klara oss med översättningar? Ganska mycket är ju översatt, i synnerhet när det gäller Buddhas ursprungliga budskap, sådant som det blivit bevarat på pali, det språk som han förmodligen själv talade. (Pali är nära besläktat med sanskrit, men har enklare grammatik och stavning.) Det är klart att man kan lära mycket av goda översättningar, men även de bästa erbjuder problem. Detta beror på den särpräglade begreppsapparaten i buddhistiskt tänkande. Några ord – som t ex nirvana och karma – låter sig överhuvud taget inte översättas, andra endast ungefärligt. I sin "Buddhist Dictionary" (Frewin & Co. Ltd, Colombo) använder Nyanatiloka över 200 sidor till att förklara pali-ord som inte direkt kan översättas till engelska. Agehanandas krav är alltså inte alls orimligt. För att verkligen förstå Buddhas budskap skall man helst sätta sig in i hans språk. Detta betyder givetvis inte att man kan studera sig fram till den inre friheten. Men det är en god hjälp. Det är ingen tillfällighet att Buddhas åttalfaldiga väg börjar med sammadittihi, dvs. rätt förståelse.

Det är den svenske psykologen Rune E. A. Johansson som vi kan tacka för en snabbväg rätt in i Buddhas språk. Hans "Pali Budd-

hist Texts for the Beginner" (Curzon Press Ltd. London 1977, 160 s. pris £4.-) kom först ut 1973. Nu föreligger en ny, reviderad och utvidgad upplaga. Johansson har tidigare (London, 1967) utgett "The Psychology of Nirvana", som väckte uppmärksamhet också i östern. Ett nytt huvudverk, "Dynamic Psychology of Early Buddhism" väntas med spänning och skall snart utkomma.

När det gäller "Pali Buddhist Texts" kan det slås fast att Johanssons urval av studiematerial ger all ära åt hans sakkunskap. Det förmedlar inte bara huvudinnehållet av Buddhas lära i hans egna ord, utan bjuder också på mindre kända vittnesbörd av särskilt intresse, som t ex en gripande berättelse av en av Buddhas nunnor om hennes slutliga genombrott just i det ögonblick då hon höll på att ta livet av sig. I allt omfattar urvalet 53 textstycken från tio av palitraditionens skriftsamlingar. Bl a får vi veta hur en stark önskan kan påverka återfödelsen, hur medvetandet kan stillas, hur sinnet kan övas till samling, hur "utstrålade meditationer" (brahma-viharas) praktiseras och många andra saker. Varje text har

sin egen ordlista som omfattar alla förekommande ord; man behöver alltså inte börja från början, utan kan själv välja vad man vill läsa först. Tillvägagångssättet är att man med hjälp av ordlistan genast börjar sätta sig in i texten. Är det för svårt, så har man alltid författarens egen översättning att falla tillbaka på. Särskilda "notes" fördjupar förståelsen. En kortfattad grammatikalisk orientering finns också med och står separat i boken. Helhetsintrycket är att enklare kan det inte göras för dem som vill lära sig språket. En annan faktor som bidrar till att göra det relativt enkelt, är att det ju inte är meningen att man skall lära sig att tala pali, man skall bara kunna läsa det.

Men ett korrekt uttal hör till. Och det kan läras på mindre än en halvtimme. Alfabetet som används är nämligen fonetiskt. Och då gäller det bara att uttala orden precis som de står skrivna. Detta är förresten gammal indisk tradition. Alla dubbelkonsonanter uttalas var för sig, särskilt gäller detta också för varje "h" efter en konsonant. Buddha uttalas alltså Budd-ha, samadhi samad-hi osv. Jag nämner denna detalj,

PERSONLIGA HOROSKOP

Karaktärshoroskop, partnerskapshoroskop och svar på direkta frågor göres och sändes mot postförsäkt. Inga förutsägelser göres men råd gives gärna om bästa tiden för att handla så att bästa resultat uppnås. Alla horoskop kostar minst 100:-, karaktärshoroskopen kan fås för 100:-, 150:- eller 200:- beroende på önskad utförlighet. Ange dag, månad, år för födelsen och om möjligt även klockslag och plats. Många nöjda kunder. Porto tillkommer.

KENTH SKOGLUND

BOX 2018, 824 02 HUDIKSVALL, TEL 0650/163 89

eftersom det har hänt att to m buddhister – men bara i Norden – känt sig kallade att slopa det till synes överflödiga h't och skriva Budda, buddism, etc. Men det är lika fel som att skriva badus i stället för badhus.

De som har lättare för att läsa tyska än engelska, kan använda en liknande publikation. Den heter "Pali – Buddhas Sprache" av dr Kurt Schmidt (Christiani-Verlag, Konstanz, 1951). Den rekommenderas med det förbehållet att texturvalet är av mycket anspråkslös omfattning jämfört med Johanssons.

FILM OM UFO PÅ SVENSKA BIOGRAFER

"Närkontakt av tredje graden" heter en film av Steven Spielberg, 29, – samme regissör som gjorde "Hajen". Den har inget med seriös UFO-forskning att göra, utan är en underhållningsfilm med UFO-motiv. Längre löper handlingen trögt och är rätt förvirrande, men slutet är magnifikt. Egentligen börjar filmen, när den slutar: med kontakten med de främmande varelserna. Kanske det kommer en fortsättning?

EXPERIMENT MED OAVSIKTIG ESP

I tre experiment som utförts av Ephraim I. Schechter vid University of Pittsburgh, USA, fick studenter i ett klassrum svara på frågor av ungefär samma svårighet. Svaren skrevs på papper som var fastsatta utanpå stora kuvert. I ena hälften av kuverten fanns rätta svar på alla frågor med udda nummer; den andra hälften innehöll rätta svar på alla frågor med jämna nummer. Studenterna visste inte om, och kunde inte se, att kuverten innehöll svar på frågorna.

I alla tre experimenten svarade de studenter vilkas kuvert innehöll svar på frågorna med udda nummer, oftare rätt på de udda än på de jämna frågorna. Och de studenter vilkas kuvert innehöll svar på frågorna med jämna nummer, svarade oftare rätt på de jämna frågorna.

Resultatet var statistiskt signifikant i de två första experimenten, men inte i det tredje.

Dessa ESP-experiment utgör en variant av en uppmärksam metod som professor Martin Johnson i Utrecht tidigare har använt.

(Källa: The Journal of the American Society for Psychical Research, 4, 1977).

Birger Edmar

Om

Om är ett litet ord, bara två bokstäver, men det förändrar allt. Om Gud finns... om livet ingen mening har...

Ja, om liknar ett gångjärn, kring vilket allt vänder sig. Det spelar ingen roll, om dörren är vänster- eller högerhängd, genom den går du alltid till två skilda världar.

Om du vet varken ut eller in, måste du ändå bestämma dig – du måste leva som om!

Titeldikt i diktsamlingen Om, Harriers förlag 1976

Är Du i kris, själslig obalans, bekymrad, missmodig? Låt mig försöka hjälpa Dig!

Britt-Louise Nordvall

Rådgivning och samtal i den andliga kraften.

HÄLSANS HUS, Fjällgatan 23 A
116 45 Stockholm Tel: 08/40 90 89

Den heliga

BIRGITTA

Ur innehållet

Johannesevangeliet, Bibelns mest älskade och citerade skrift, är ett falsarium.

Kyrkans ledande tes – rättfärdigörelse av tro – är okristlig och ohållbar.

Moderna prästers fariséiska succesion.

Kyrkans förkunnelse är en korsfästelse av det ursprungliga evangeliet.

Birgitta är Sveriges främsta religiösa personlighet och hennes himmelska uppenbarelser leder fram till en radikal omvärdering av gängse tro.

En livsavgörande bok på 90 sidor som sänds portofritt för 10 kr insatta å pg 32 42 50 –0 eller bif. i brev.

FÖRLAG PER GLANELL
590 98 EDSBRUK

Teosofisk sommarskola

"Att leva med oändligheten"

på Stensunds folkhögskola
4 – 9 juli 1978.

Genom en serie föredrag, bl a "Det oändligas andning" samt "Ett möte med universum", omväxlande med diskussionsmöten, skall vi med Sigvaldi Hjálmarsson, Island, söka lära känna och komma till en förståelse av grunderna i den esoteriska filosofin.

Teosofiska Samfundets internationella vicepresident, Miss Joy Mills, från USA men numera verksam i Adyar, Indien, kommer bl a att tala om "Psykiska fenomen och andlig upplevelse" samt "Medvetandets ursprung och utveckling".

Föredragen blir på engelska med tolkning till svenska. Stensund är naturskönt beläget norr om Trosa. Bad och skogs promenader. Pris 550:-, helinackordering med veg. och blandad kost. Även möjligh. till camping.

Alla intresserade är välkomna. Närmare uppl. genom generalsekr. Gunnar Larson, tel. 031 –15 04 11, eller samfundets huvudkvarter Karlavägen 44, Stockholm, tel. 08 –61 68 83. Anm. -avg. 40:- insättes på Teosofiska Samfundets postgiro 4600 –3 i samband med anmälan senast den 1/6 till Kerstin Berg, Sparrisbacken 63, 162 37 Vällingby. Tel. 08 –89 36 59.

Per Ragnar: Reflexioner

"Själens liv är skiftande, det finns intet mera växlande, olikartat, vilolöst... att beskriva en timmes händelser skulle ta en evighet..." (Eugénie de Guérin).

...borde ändå tagit på mej en mössa, oj, vad det biter just här, snygg bil! Hur i Herrans namn har folk råd med såna i dessa Mundebohmska dagar, vad var det jag läste häromdan, 10 kronor milen kostade det att kö-

ra bil? Nä, det kan väl inte vara möjligt? Ske din vilja, Fader, inte min – hoppsan! Lite absurt att den meningen skulle dyka upp här, mitt i bensinfunderingarna. Men den styr jag inte längre. Den kör igång som ett sorts mantra när jag minst anar det, välkommen Meningen, välkommen! Aj, så halt, nu ska jag väl gå ner här snart, just det, där har vi trappan. Sen viadukten, visst ja, där ligger kyrkan, då ska jag ner här. Underbar kyrka, så stor och verkar ändå intim. Typiskt att dom ska ha en så vacker Dom här i kvinnoprästmotståndets centrum. Overkligt att tänka sej att därinne i renheten, mellan de vita väggarna och framför det gyllene korset står prelater som tror att Jesus inte ville ha kvinnor som förkunnare av sitt ord. "Här är varken man eller kvinna, jude eller grek, alla är ni ett – i Mig." Jaja, lika bra dom får hålla på, gossarna. Deras sekteristiska synpunkter är en gången kyrkosyns dödsryckningar. Hoppas att dom snart skiljer kyrkan från staten, så vi får lite rörelse i det andliga livet. Kyrkorna måste bli religiösa Folkets Hus, där trosriktningar går ut och in och andliga tankar virvlar runt för fulla, friska vindar. Korsdrag, behövs – hoppsan, det lät krystat vitsigt – undrar hur det ska gå för Malmö FF i år i allsvenskan, hur

kom jag på det nu plötsligt, på en gata i Växjö? Ja, här finns ju förstås Öster, fotbollstankar ligger väl och dallrar i den höga luften, undrar hur Carter mår just nu? Tänk att få sitta inne i huvet på en sån gube och registrera hans tangebänor! Ena stunden "ärliga" fredssamtal med Begin, i nästa ögonblick besluta om försäljning av bombplan till Egypten – hallå tjejen, det är till att hurtbulla på! Men hörnu, det är kanske inte så nyttigt att springa idag i den här kylan – se till att andas genom näsan! Sadat, han dricker väl inte sprit, förresten, undrar om det påverkar förhandlingar, att han sitter och är klar i knoppen hela tiden. Man har ju läst om "di stores" spritkonsumtioner, Churchills, Stalins. Tänk, omtöcknade män har styrt och styr våra öden – ja, det märks ju förresten! Tjong, en liten sån där cynism som en reinkarnationstroende och karmaövertygad figur inte borde tänka! Inga övertjusigheter nu, Peragnar, du går ännu klädd i djurhud här i den mentala och fysiska kylan...

Tankarna kommer och går, rör sig fram och tillbaka i det dagsmedvetande, som just nu står till mitt eviga Jags förfogande. Detta Upplevande Något, som finns bortom, inom mitt nu levande jag.

Visualisera dig frisk forts

förvissa sig om att hon gav honom medicin vid rätt tid. Han hade ständiga smärtor och kunde inte ens förmå sig till att gå och fiska, något han tyckt mycket om. Han dog inom kort. Den andre blir bättre dag för dag. Det är sådana saker vi vill visa våra patienter. Bägge patienterna fick samma medicinska behandling. Diagnosen var densamma och patienternas ålder och fysiska tillstånd så gott som identiska. Skillnaden låg i attityden och det sätt patienterna reagerade på när de fått sin diagnos ställd."

Anm. Artikeln bygger på kapitlet "Psykotterapi vid cancer" av Carl och Stephanie Simonton i "Nya vägar till hälsa", en antologi som redigerats av dr Nils-Olof Jacobson (Natur och Kultur, 1975) och ett avsnitt av kapitlet "Övermedvetandets möjligheter" av Nils-Olof Jacobson i antologin "Människosyn och terapi", som han redigerat (Natur och Kultur 1974).

Anm. Anna-Greta Ångström är nationalrepresentant för Sufirrörelsen i Sverige. Adress: Stavgårdsgatan 57, 161 37 Bromma.

Tveklugenhetens dilemma forts

Det är inte, säger Inayat Khan, genom att dra sig undan världen, som vi kan finna Gud. Det är där vi står vi kan möta honom, i vårt dagliga arbete, när vi låter honom verka genom oss. Det är så föreningen med honom kan fullbordas. Det är så vi kan uppleva enheten i allt liv och det är så vi kan erfara en lycka, som ingenting annat kan ge. Tagore säger i sin bok Sadhana:

"Att finna den Ende är att äga allt. Däri ligger i sanning vårt sista och högsta privilegium. Det grundar sig på lagen om den enhet, som, om vi endast visste det, är vår förblivande styrka... Detta är det band av enhet med vilket människan blir förenad med den värld i vilken hon lever, och när hon kommer underfund därmed känner hon en ständigt stigande glädje, ty då först fattar hon sig själv genom att fullkomna sin enhet med världen och med världens Gud."

Personligt födelse-

HOROSKOP

ställes och tolkas. Mot postförskott 50:- + porto. Även rådfrågning. Sänd uppgift om födelsedag, klockslag och födelseort + namn & adress till

Astrolog Kaarina Lahtinen
Dämmegatan 8
252 42 Helsingborg

Manipulering av strålningsenergifälten runt människan.

För balansering av livsströmmen i dess passage genom människokroppen erbjuds allmänna och diagnostiska behandlingar, vilket ger strålande vitalitet och hälsa.

POLARITY CENTER:

Tel: 08/85 59 28
kl. 14.00–19.00

Anders B-son Johansson
Polarity-instruktör
Invernessvägen 9
182 76 Stocksund

Sven Magnusson

Det "övernaturliga" och vår världsbild

Ca-pris 46:- inkl. moms

I varje bokhandel eller direkt från

Zindermans förlag
Box 310
401 25 Göteborg 1
Tel. 031/13 78 32

Gåvor

Lars Molin, Spånga, 25: -, Bernt Svensson, Göteborg, 15: -, Anne Rundberg-Bragegson, Stockholm, 13: -, K.M. Holmquist, Solna, 32: -, Katarina Johansson, Kil, 40: -, Björn Sjögren, Stockholm, 15: -, Marie Ehne, Rönninge, 20: -, Ivan Pettersson, Södertälje, 3: -, Jarl Ingelf, Malmö, 20: -, Sigbritt Therner, Axvall, 10: -. Summa kronor 193: -. Hjärtligt tack!

SM

SPRID KÄNNEDOM OM SÖKAREN!

FÅ DERES HOROSKOP

stillet og tilsendt for 35 svenske kr. Send fødselsdato, klokkeslet og fødested til

Peter Sørensen

Havrevej 12. DK-2700 Brønshøj. Danmark.

HOROSKOP

Ditt personliga födelsehoroskop handtecknas och tolkas. Uppgift om tid och plats för födelse erfordras.

Mot postförskott.
65:- + portoutg.

ASTROLOG Per Dahlin
Pl. 1253. 830 43 Ås

Kontakt

23-årig kille söker efter en flicka, helst i Göteborgstrakten. Är intresserad av allt som rör människan och livet. Dessutom bl a musik, målning och böcker. Svar till "Ensam är inte stark", Sökaren f.v.b.

*

Jag önskar köpa, eventuellt få låna, böcker och skrifter av Lucie Lagerbielke (Vitus). Har förut Själens liv I, II samt Livets hemlighet I. Finns det dessutom någon, som vet något om hennes liv och verksamhet, är jag tacksam för att få adressen. Sven Thunander, Ekövägen 6, 560 13 HOK. Tel: 0393/211 49.

Pris för kontaktannonser: 20 öre per ord + 2: - i eftersändningsavgift, dock tillsammans minst 7: -. Moms inräknad.

BUDDHASASANAFÖRLAGET
Box 5158, 102 44 Stockholm

Skrifter ur den buddhistiska palikanon:

Buddhas tal till Sigala
24 sidor, ca 16:-

Buddhas tal till Kalamafolket/
Talet om rätt syn
40 sidor, ca 19:-

Övrigt:

Buddhismen i ett nötskal
av Narada Maha Thera
80 sidor, ca 15:-

Buddhistisk meditation
av Francis Story
32 sidor, ca 7:-

I bokhandeln eller direkt från förlaget

Profeten

Av Sven Rosén

DE TRE JUELERNA

I senare tid har den europeiska marknaden flödat av böcker om Indien och indisk religion. Utbudet är så stort att man kan undra om det behövs mer information om detta land och dess filosofi. Därför var det en glädje att läsa den lilla nätta boken *De tre juvelerna*, som år 1977 utkom på Proprius förlag, och finna att författaren Astrid Setterwall-Ångström lyckats fylla en del tomrum i informationsflödet, på sitt enkla, anspråkslösa sätt.

Författaren väver graciöst samman berättelsen om det andliga livet med skildringar ur det vardagliga livet i det indiska samhället. Hon tränger in i de små detaljerna i familjelivet, i sällskapslivet och i byns vardagsliv och ger läsaren alla dessa tusen små tips om hur livet därborta är, som gör att man nästan känner dofterna och hör sorlet av röster när den indiska familjen ska äta sin middag.

Boken gör inte anspråk på att vara en sociologisk rapport, ett resultat av antropologiska studier eller ens en bok om meditation i facklig mening. Den är ingen fackbok alls och behandlar inte något ämne vetenskapligt. Men dess styrka och särart ligger just i att den lyckas förmedla alla dessa små, var och en för sig obetydliga intryck av hur det verkligen är att leva dag för dag i Indien. Därigenom blir boken en utomordentlig förberedelse för den som själv planerar att resa till Indien, och som vill veta vad det hela rör sig om. För även om Indien erbjuder västerlänningen flygservice, hotell, restauranger, moderna affärer

och allt vad han är van vid, så länge han håller sig i städerna, så hamnar han rakt in i en kultur som är oerhört annorlunda mot hans egen, en kultur som inga västerländska moderniteter kan dölja.

Dessa dagboksanteckningar ger blixtbilder av den annorlunda kulturen, under resan kors och tvärs i landet. Vi får följa med till olika ashrams, till tempel och heliga vallfartsorter, och vi får möta några av dem som håller klostertraditionen vid liv, de swamis som vikt sina liv till det andliga tjänandet. Den som funderar på att resa till Indien för att få en inblick i det andliga livet där, får många värdefulla uppslag. I boken omnämns en stor del av de heliga platser och de ashrams som kan sägas vara de viktigaste eller mest kända och älskade, av både indier och västerlänningar. Härigenom blir den en utmärkt resehandbok.

Även om detta inte är en fackbok, skulle man sätta värde på lite mera klarhet på sina ställen. För en västerländsk läsare som är uppvuxen i en värld av analyserande logik kan det vara påfrestande med så många företeelser som bara får en flyktig förklaring och lämnar läsaren med många obesvarade frågor. Här och där uttrycker sig författaren oklart om detaljer som är helt okända för den som inte har mer än normala förkunskaper om Indien.

Speciellt i början av boken är framställningen fragmentarisk, och för den oinvigde blir det svårt att få en sammanhängande bild av Ramakrishnas liv och verksamhet, eftersom den biogra-

fiska berättelsen stoppas in i nutidskildringen i form av lösa brottstycken. När föddes Ramakrishna? När dog han? Vilket år började Ramakrishna-missionen? På indiskt vis läggs mindre vikt vid data, mera vikt vid att få fram det väsentliga, det andliga budskapet – men det hade ändå varit roligt att få veta lite torra fakta.

Språket i boken är ofta lite ojämnt, med abrupta växlingar mellan talspråk och poetisk prosa, och här och där röjs en viss osäkerhet i språket. Det förträr dock inte det positiva helhetsintrycket.

I samtalen mellan människor ryms pärlor av vishet och andlig insikt, pärlor som man hittar i den jordnära reseskildringen just så som visdomen uppenbarar sig i det dagliga livet och får oss att stanna upp ett ögonblick och reflektera, låta budskapet ljuda inom oss, sjunka in i oss. En av bokens höjdpunkter är samtalet mellan den unga Lakshmiammal och hennes far och lärare. Här kommer den enkla och ändå djupa visdomen till uttryck, så som den upplevs i Indiens tankevärld. Samtidigt får man en inblick i hur en indisk familjefar förhåller sig till sin dotter, och hur annorlunda deras livssyn är i jämförelse med svenskens!

Återstår att säga att boken innehåller utsökta naturskildringar, fyllda av väl fångade detaljer, som bidrar till att göra den läsvärd för människor med vitt skilda intressen.

MARIA ADKINSON

Fallet Eva

Eva Hellströms prekognitioner har blivit berömda i den parapsykologiska världen på grund av den noggranna dokumentation som finns för dem. (Prekognition = paranormalt förutvetande om framtida händelser.) Eva Hellström har haft visioner – ofta i drömmar, eller vid uppvaknandet – av kommande händelser, samt en stark känsla att dessa händelser skulle inträffa. Hon har skrivit ned visionerna och fått intyg på när detta skedde, skrivna innan de prekogniserade händelserna sedan blev verklighet.

Fil. dr Rolf Ejvegård har författat ett arbete om Eva Hellströms prekognitioner, med titeln *Fallet Eva*.

Eva Hellström har över 200 förmodade prekognitioner antecknade. 10 av dessa beskrivs och diskuteras i det 90-sidiga häftet, som kostar 20 kronor och har utgetts av Sällskapet för Parapsykologisk Forskning (Box 402 43, 103 44 Stockholm). Men hur många, av samtliga, anses ha "slagit in"? Det får vi inte veta.

Arbetet är utan tvivel intressant och bör kunna tas på allvar av alla som inte är extrema skeptiker.

*

För min del skulle jag – vilken Jan Bärmark i en bokrecension betecknar som "amatören i filosofi, religion och parapsykologi, som med stor entusiasm rör sig på vetandets gränsområden" – vilja meddela följande idé om hur prekognitioner är möjliga.

"Tid" är inget flöde som ständigt har samma hastighet, utan tidsdimensionen innebär förändringars möjlighet i den värld som finns – alltså det förhållandet att inte allt är med stillastående, oföränderligt vara, utan att någonting händer. Om tid egentligen är händelser, ligger det nära till hands att tänka sig att många händelser innebär mycket tid – och få händelser litet tid.

Vi antar att en person P upplever att mellan två händelser, A och B, finns tiden "1 år". Men P kan också liksom träda vid sidan av händelsemängden 1 år och uppleva i en annan dimension, där

endast ett fåtal händelser befinner sig mellan samma A och B. P är nämligen en paragnost, som har upplevelser på den undermedvetna nivån, vilka kan göras medvetna.

På den undermedvetna nivån ligger alltså A och B mycket nära varandra, ja, så nära att P vid händelsen A kan ha tydliga förmimmelser av händelsen B – på samma sätt som vi i vår vanliga verklighet kan förutse att exempelvis en bil, som passerar hus nummer 24 på en gata strax efteråt kommer att passera hus nummer 26.

Om A är en prekognition och B den prekogniserade händelsens inträffande, så kan prekognitionen bli lättare förklarlig, om man alltså ser tiden på den undermedvetna nivån "förminskad" så att A och B ligger tätt intill varandra.

Man kan lägga märke till också att inträffade händelser ibland till delar skiljer sig från en prekognition. Så det torde inte finnas grund för antagandet att framtiden redan är bestämd, eller redan finns.

Rolf Ejvegård, som är filosof, har i sin bok resonemang av litet annat slag.

SM

DRÖMFORSKNING

Ann Faradays *Drömkraft* – självkännedom och styrka genom drömmen (Prisma 1977, ca-pris 75 kr) är en högst läsvärd redogörelse för drömforskningen före och efter 1953, det år då den revolutionerande upptäckten av REM (de snabba ögonrörelserna under drömperioderna) gjordes. Boken är skriven av en psykolog med skinn på näsan. Hon är utbildad psykoanalytiker i Freuds anda, har genomgått psykoterapeutisk analys i enlighet med Jungs lära, utbildats i gestaltpsykologi efter Perls idéer, upptecknat sina drömmar under femton år och tolkat dem enligt Halls metod samt bedrivit experimentell drömforskning vid universitetet i London under fem år och därvid lanserat egna teorier. Vid exemplifieringen öser hon ohämmat ur sitt eget själsliv vilket gör att man tycker sig lära känna personen bakom författarnamnet. När var en (populär)vetenskaplig författare personlig sist?

Det finns mycket man skulle kunna ta upp här. Man skulle t ex kunna diskutera sömnens betydelse eller drömmens nytta. Jag nöjer mig dock med att något referera vad författarinnan säger om prekognitiva drömmar, ett av de många slagen av drömmar som förekommer. Hon återberättar en av sina egna framtidspänimmelser.

Under en semester på Cypern drömde Ann Faraday att hon höll föredrag vid en spiritistsammankomst. Konstigt nog

stod hon bakom åhörarna. När hon avslutat sitt tal applåderade de närvarande men utan entusiasm och utan att ens vända sig om mot henne. Den kända parapsykologen Rosalind Heywood reste sig, gick fram till ordföranden, skakade hand och lämnade lokalen utan att ha kastat en enda blick på Ann Faraday. Ann kände sig upprörd i drömmen eftersom hon ansåg att Rosalind måste ha varit speciellt inbjuden men nu gick därifrån djupt besviken.

Sex veckor senare var Ann tillbaka i England. Hon skulle föreläsa om drömmar i ett sällskap som ägnade sig åt studier i psykologi och spiritism. På vägen till föreläsningslokalen sa hon plötsligt till sin man, som följde med: "Herre Gud, har du klart för dig att jag skall hålla föredrag vid ett slags spiritistmöte, så som jag drömde om på Cypern? Om Rosalind Heywood är med på mötet vänder jag och åker hem igen, annars kommer det att gå galet."

När paret Faraday kom fram möttes de av Rosalind, som uttryckte sin stora förväntan över att få höra om Anns drömforskning. Ann blev först mållös men berättade sedan om sin dröm. Rosalind skrattade och sa att det nog skulle gå bra.

Ann kände sig lättad när hon fann att hon skulle stå och tala framför åhörarna, inte bakom som i drömmen. Hon stack ner handen i portföljen för att fiska upp manuskriptet men fann till sin

fasa att hon glömt det hemma. Naturligtvis kunde hon hålla ett allmänt föredrag om drömmar men det blev betydligt fattigare när hon inte i detalj kunde återge de exempel hon samlat ihop.

Ann försöker ge en förklaring till denna händelse. Inte för att jag tycker att hennes förklaring verkar plausibel men jag kan inte hitta på någon bättre själv.

Ann säger sig vara övertygad om att Rosalind stått i telepatisk kontakt med henne och på så sätt fått henne att drömma på detta speciella sätt på Cypern. Rosalind måste sedan på något vis ha fått Ann att glömma sitt manuskript. Rosalinds avsikt skulle ha varit att få Ann att inta en mindre tvivlande attityd mot ESP.

Ann slutar sin bok med följande stycke: "Upplevelser som denna (refereras inte i denna recension) tycks föra oss ut ur den vanliga världen med begripliga händelser och in i ett nytt rike där bl a utomsinnlig varseblivning är möjlig. Kan det vara så att denna typ av varseblivning... är hopkopplad med ovanliga tillstånd av medvetande? Och vad berättar dessa förändrade medvetandetillstånd om oss själva, om världen vi lever i och om möjligheterna till ett rikare liv? Min nuvarande forskning syftar till att finna... svar på åtminstone några av dessa frågor..."

KATARINA ED

LÄROBOK I SOLKRAFT

På förlaget By och Bygd har nyligen utgivits en bra bok om alternativa kraftkällor med titeln *Solkraft, vattenkraft, vindkraft*. Författarna är samtliga medlemmar i Ekoteket, som verkar för "mjuk" teknologi och sunda livsformer. Varis Bokalders (av baltisk släkt) skrev om solkraft, Bengt Nitve om vattenkraft och Lennart Hedblom om vind. Birgitta Dahlkild har bidragit med fina, lättfattliga teckningar. Jag önskar många av Sökarens kloka läsare förmånen att läsa boken. Själv har jag studerat den från pärm till pärm och funnit den vara en sådan lärobok i rena kraftkällor, som svenska folket behöver.

Mannen bakom verket är av allt att döma Varis Bokalders, samme hängivne forskare i kraftteknik, som stod bakom den mycket uppmärksammade miljöutställningen på Moderna Museet i Stockholm sommaren 1976. – Boken börjar med en naturskildring av den store Leo Tolstoy, som på ett mästertligt sätt visar hur värmen och kraften överallt i naturen härleds från solen. Nästa kapitel handlar om energiförbrukningen i u- och i-länder och visar den enor-

ma obalansen till förmån (eller nackdel, vilket man vill) för den slösande i-världen. Där Sverige ligger bra till.

Energi är något som inte kan förbrukas, endast omvandlas från en form till en annan. Därför gäller det att så ekonomiskt som möjligt utnyttja energin. Citat: "Det är alltså energiekonomiskt idioti att från kärnkraft (energi av superhög kvalitet) göra ånga, som ger el, som transporteras långa sträckor i ledningar för att värma hus till +20° (energi av låg kvalitet)." Som illustration visas ett kinesiskt kokkärl med 4 kastruller på varandra. Den maträtt som kokas mest placeras underst och det som kokas minst överst. I Kina får man spara på veden – men gnäller säkert inte tiondelen så mycket som vi över hotande energibrist.

Varis och hans författarteam ger i lättfattlig form överblick över 100-talet finurliga sätt att utnyttja alternativa energikällor. De intressantaste synes mig vara luft- och vattensolfångare samt solceller, som direkt kan omvandla solljus till elektricitet. Vatten- och vindkraftverk är ingen nyhet för svenska folket, som i karga århundraden tagit väl vara på fallhöjder och vindenergi och har den bondska knepigheten alltså inbyggd. Ett talande exempel är hälsofrämjaren H. J. Hassels vindsnurra vid Vänern, som kostnadsfritt pumpar

upp sjövattnet till stugan. (Sid. 127 i boken.) Ett av felen med oss svenskar är väl att vi har satt välfärden i halsen och blivit lika slösaktiga med energi som vi är med vår hälsa. Men det är inte för sent att börja en kilowattjakt med litet av den energi vi lägger ned på den nog så nyttiga kalorijakten.

Ljusa huvuden bland oss borde koncentrera sig på en lösning av energifrågan, en av mänsklighetens viktigaste. Eftersom all kraft stammar från solen, gäller det förstås att överföra solkraften på enklaste sätt till behovsorganen. Enligt Ekotekets lärobok finns självfallet mer än tillräcklig solkraft för att göra jorden till ett subtropiskt, välventilerat paradiset – utan gifter, radioaktivt avfall och onda avgaser.

Vem kommer först med den uppfinningen, som är minst lika viktig som radion, glödlampan, ångmaskinen och hjulet var för sin tid? Lycka till Bokalders & Co!

Boken Solkraft, vattenkraft, vindkraft omfattar 144 sidor, kostar ca 36 kronor och rekommenderas särskilt till studiecirklar. Första upplagan, 5.000, är redan slutsåld. Boken är under översättning till danskan, vilket är ett gott betyg med tanke på danskarnas framfart i energifrågan. Den tillönskas vidare spridning i både i- och u-världen.

AGNE WINDMARK

UFO-RÖRELSEN

"Köping 1978.02.28

Under rubriken *Kvaliteten på UFO-rörelsen* i Sökaren nr. 2/1978 avslutar red. Magnusson med en uppenbar lögn. "...Men vi har intet hört från dem."

Magnusson har skriftligen försökt förmå oss att ställa upp i en debatt om Svensk ufologi i Sökaren. Syftet har varit att försöka spela ut olika UFO-sammanslutningar mot varandra och skapa en splittring. Detta anser vi vara högst olämpligt då långt framskridna förhandlingar pågår om skapandet av ett Skandinaviskt UFO-Center – en central enhet för de olika UFO-sammanslutningarna i de nordiska länderna.

Denna förklaring har red Magnusson fått vid telefonsamtal. Om han sedan inte minns med vem och om vad han talat i telefon är det förlåtligt. Därför detta tillrättalagande.

Thorvald Berthelsen"

UFO-Sveriges ordförande Thorvald Berthelsen har i vänligt telefonsamtal med mig även sagt att jag inte skall tro att de motsätter sig offentlig diskussion av sin verksamhet utan – "ös på du bara med din kritik", eller hur han nu uttryckte sig, vilket jag uppfattade

som att möjlighet ändå fanns att få till stånd en offentlig diskussion. Jag sände ett nedtonat, mildt debattinlägg tillsammans med erbjudande om replikutrymme i Sökaren eller, alternativt, införande i UFO-Information, med deras egna kommentarer. Därefter hördes UFO-Sverige inte av med något genmäle (vilket är vad jag velat säga). Mina synpunkter publicerades på sista sidan i Sökaren nr 2 i år.

Berthelsen påstår att jag vill skapa splittring inom UFO-rörelsen. Det är ett osant påstående. Jag har, ganska försiktigt, pekat på svagheter i rörelsens offentliga verksamhet i syfte att ge impulser till förbättringar. Mina synpunkter är på intet sätt orimliga eller irrelevanta. Och jag har uttryckt dem i så vänliga ordalag som varit möjligt och ändå få något sagt.

UFO-Sverige har existerat i nära ett decennium. Organisationen tycks växa. Tidningen UFO-Information kallar sig ibland "facktidskrift". Men var finns den kritiska skärpa som är en förutsättning för fackmässig kvalitet och vederhäftighet? Var finns den vetenskapliga inriktningen? I stället uttrycker ledarförfattaren ett slags avståndstagande från vetenskapen, som han beskyller för att vilja "se allt i ra-

tionalismens ljus med detaljerna laboratoriemässigt prövade och experimentellt bevisade" och påstår att "den utgår från att ingenting kan existera som ligger utanför människans sinnen och fattningsförmåga" samt konkluderar att vetenskapens resonemang "avslöjar sig genom sin otroliga andliga fatigdom". Sådana okunniga uttalanden och felaktiga generaliseringar kan inte rimligen representera svensk UFO-rörelse.

UFO-Sverige har ett mycket prentiöst namn, föreningen kallar sig riksorganisation och går ut i stora, offentliga framträdanden och ger tydligt sken av att representera de svenska UFO-intresserade. Därför har man rätt att ställa vissa krav på föreningen att den eftersträvar en klok framtoning och att den kan ge UFO-rörelsen en "image" av kunighet och intelligent uppfattning.

Jag tycker att UFO-Sveriges ledning skulle visa litet förståelse för det värde som finns i rimlig, konstruktiv kritik – i stället för att sända tillbaka min medlemsavgift och därmed mota ut mig ur organisationen!

Men vi skall inte misströsta om UFO-Sveriges framtid som seriös UFO-organisation.

SM

SÖKAREN

Nr 4 1978 Årgång 15

Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3

Postgiro: 70 60 47 -8

Bankgiro: 372 -8128

Telefon: 08/69 60 27

Red o ansv utg: Sven Magnusson

Sökaren är en oberoende tidskrift för livsåskådningsfrågor, där skilda meningar kan föras fram.

För varor och tjänster som utbjuds i annonser i denna tidskrift svarar endast annonsörerna själva.

Tryckt hos Smålandspostens Boktr. AB, Växjö 1978

ISSN 0038-0504

PRENUMERATIONSPRISER

Helår (10 nr) 60: -

Halvår 32: -

Annonspriser (moms tillkommer):

Helsida 650: -, halvsida 400: -, småannonser 15: - per spalt-cm men minst 45: -.

INNEHÅLL:

Simeno och gamle Ambres undervisar de sökande 2

Hälsans Hus 7

Per Sellmann:

HO - en sån meditation! 12

Visualisera dig frisk! 15

Eva Jagrell:

Många log, men inte alla 16

Anna-Greta Angström:

Tvekluvhetens dilemma 19

Christina Olivecrona:

Yogi Ramaiah från Tamil Nadu 20

Björn Sahlin:

Nyandlighet och kristendom i Sverige 22

Karl Christiansen:

Buddhas budskap på Buddhas språk 26

Per Ragnar:

Reflexioner 28

Bokrecensioner 30